

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

**Uitgave
in de Nederlandse taal**

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

- ★ Verordening (EEG) nr. 564/80 van de Raad van 3 maart 1980 tot vaststelling van de algemene voorschriften voor de distillatie van tafelwijn waarvoor het leveringscontract vóór 15 april 1980 moet zijn goedgekeurd 1
- ★ Verordening (EEG) nr. 565/80 van de Raad van 4 maart 1980 betreffende de vooruitbetaling van de uitvoerrestituties voor landbouwprodukten 5
- Verordening (EEG) nr. 566/80 van de Commissie van 6 maart 1980 tot vaststelling van de invoerheffingen voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge 8
- Verordening (EEG) nr. 567/80 van de Commissie van 6 maart 1980 tot vaststelling van de premies die aan de invoerheffingen voor granen, meel en mout worden toegevoegd 10
- Verordening (EEG) nr. 568/80 van de Commissie van 6 maart 1980 tot vaststelling van de minimumheffingen bij invoer van olijfolie en van de heffingen bij invoer van de overige produkten van de sector olijfolie 12
- Verordening (EEG) nr. 569/80 van de Commissie van 6 maart 1980 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor mout 15
- Verordening (EEG) nr. 570/80 van de Commissie van 6 maart 1980 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2700/79 houdende vaststelling van de speciale heffing op in het Verenigd Koninkrijk ingevoerde Nieuwzeelandse boter 17
- ★ Verordening (EEG) nr. 571/80 van de Commissie van 6 maart 1980 houdende precisering van Verordening (EEG) nr. 2908/79 met betrekking tot vrijwaringsmaatregelen voor de invoer van champignonconserven 18
- Verordening (EEG) nr. 572/80 van de Commissie van 6 maart 1980 tot vaststelling van het bedrag van de steun in de sector oliehoudende zaden 19
- Verordening (EEG) nr. 573/80 van de Commissie van 6 maart 1980 tot vaststelling van de wereldmarktprijs voor kool- en raapzaad 21

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten, waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

Inhoud (vervolg)

Verordening (EEG) nr. 574/80 van de Commissie van 6 maart 1980 tot wijziging van het basisbedrag van de invoerheffing voor stroop en sommige andere produkten van de suikersector	23
Verordening (EEG) nr. 575/80 van de Commissie van 6 maart 1980 tot vaststelling van de invoerheffingen voor witte suiker en ruwe suiker	24
Verordening (EEG) nr. 576/80 van de Commissie van 6 maart 1980 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor granen en bepaalde soorten van meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge	25

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Commissie

80/257/EGKS :

- ★ Beschikking van de Commissie van 8 februari 1980 inzake een procedure op grond van artikel 65 van het EGKS-Verdrag betreffende het systeem van prijsstelling voor verkopen van walsrijprodukten af-handelaarsmagazijn op de Duitse markt 28

Rectificaties

- ★ Rectificatie van Verordening (EEG) nr. 1162/79 van de Raad van 12 juni 1979 houdende tijdelijke schorsing van de autonome rechten van het gemeenschappelijk douanetarief op een aantal industriële produkten (PB nr. L 147 van 15. 6. 1979) 39
- ★ Rectificatie van Verordening (EEG) nr. 2797/79 van de Raad van 10 december 1979 tot vaststelling van indicatieve maxima en instelling van een communautair toezicht op de invoer van bepaalde produkten uit Finland (1980) (PB nr. L 330 van 27. 12. 1979) 39
- ★ Rectificatie van Verordening (EEG) nr. 2799/79 van de Raad van 10 december 1979 tot vaststelling van indicatieve maxima en instelling van een communautair toezicht op de invoer van bepaalde produkten uit Zweden (1980) (PB nr. L 330 van 27. 12. 1979) 40
- ★ Rectificatie van Verordening (EEG) nr. 2999/79 van de Raad van 20 december 1979 tot wijziging van de douanerechten voor een aantal landbouwprodukten en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 950/68 betreffende het gemeenschappelijk douanetarief en van Verordening (EEG) nr. 516/77 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector van op basis van groenten en fruit verwerkte produkten (PB nr. L 341 van 31. 12. 1979) 40

I

(Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EEG) Nr. 564/80 VAN DE RAAD

van 3 maart 1980

**tot vaststelling van de algemene voorschriften voor de distillatie van tafelwijn
waarvoor het leveringscontract vóór 15 april 1980 moet zijn goedgekeurd**

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 337/79 van de Raad van 5 februari 1979 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 459/80⁽²⁾, inzonderheid op artikel 15, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat in artikel 15 van Verordening (EEG) nr. 337/79 is bepaald dat tot distillatie van tafelwijn kan worden besloten wanneer de mogelijkheid bestaat dat de in genoemde verordening bedoelde maatregelen ter ondersteuning van de markt onvoldoende zijn om tot een herstel van de prijzen te komen ;

Overwegende dat dit risico thans bestaat doordat de overvloedige oogst van het lopende wijnoogstjaar en de aanzienlijke voorraden die zijn overgebleven van het vorige wijnoogstjaar tot gevolg hebben gehad dat de beschikbare hoeveelheden de normale behoeften voor het lopend wijnoogstjaar ver overtreffen ; dat bovendien alle bestaande maatregelen ter ondersteuning van de markt reeds zijn genomen maar dat deze nog niet tot een noemenswaardig herstel van de prijzen hebben geleid ;

Overwegende dat de voorwaarden waaronder de distillatie moet plaatsvinden nader moeten worden omschreven ; dat met name de prijs die voor de te distilleren wijn wordt betaald geen stimulans mag vormen voor het produceren van hoofdzakelijk voor distillatie bestemde wijn, maar dat hij anderzijds voldoende attractief moet zijn om de doeltreffendheid van de maatregel te verzekeren ;

Overwegende dat moet worden voorkomen dat het in de handel brengen van in het kader van deze verordening geproduceerde alcohol een nadelig effect heeft op de markt voor dit produkt ;

Overwegende dat de hoeveelheid tafelwijn die per producent mag worden gedistilleerd, alsmede de duur van de distillatieperiode moeten worden beperkt om de totale kosten van de maatregel zo laag mogelijk te houden ;

Overwegende dat met het oog op een doeltreffende controle van de distillatiewerkzaamheden dient te worden voorgeschreven dat de distilleerders moeten worden erkend ;

Overwegende dat de huidige marktsituatie voor witte tafelwijn minder gunstig is dan die voor rode of rosé tafelwijn en dat het bijgevolg wenselijk is aan te zetten tot distillatie van witte wijn door toe te staan dat deze de plaats inneemt van rode en rosé wijn ;

Overwegende dat dient te worden bepaald dat de producenten leveringscontracten sluiten met de distilleerders die door het interventiebureau moeten worden goedgekeurd om toezicht mogelijk te maken op het verloop van de werkzaamheden en op de inachtneming van de door beide partijen aangegane verplichtingen ; dat voorts door deze regeling het kwantitatieve effect van de distillatie op het marktaanbod beter kan worden gevolgd ;

Overwegende dat evenwel een aanpassing van het contractstelsel noodzakelijk is om rekening te houden met de omstandigheid dat er enerzijds producenten bestaan die voornemens zijn tot loondistillatie over te gaan en anderzijds producenten, die zelf over distillatie-installaties beschikken ; dat in het geval van laatstgenoemde produkten het ontbreken van een contractuele verplichting noopt tot een officiële analyse van bepaalde elementen van de te distilleren wijn ;

Overwegende dat de prijs die voor de voor distillatie bestemde wijn wordt betaald het niet mogelijk maakt de bij de distillatie verkregen produkten in normale omstandigheden af te zetten ; dat bijgevolg steun moet worden toegekend waarvan het bedrag, gelet op de normale kosten, zodanig moet worden vastgesteld dat de verkregen produkten in de handel kunnen worden gebracht ;

⁽¹⁾ PB nr. L 54 van 5. 3. 1979, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 57 van 29. 2. 1980, blz. 32.

Overwegende dat dient te worden bepaald dat de gewaarborgde minimumprijs over het algemeen binnen een zodanige termijn aan de producent moet worden betaald dat deze een winst behaalt die vergelijkbaar is met die welke hij bij een normale verkoop zou maken ;

Overwegende dat aan producenten die een leveringscontract hebben gesloten de mogelijkheid moet worden gelaten het contract te ontbinden wanneer de marktsituatie hen in staat stelt hun wijn tegen voordeliger voorwaarden af te zetten ;

Overwegende dat de ervaring heeft uitgewezen dat een bepaalde tolerantie moet worden toegestaan ten aanzien van de in de leveringscontracten vermelde hoeveelheid wijn ; dat voorts dient te worden voorzien in de mogelijkheid de steun uit te keren voor de hoeveelheid wijn die werkelijk is gedistilleerd, wanneer zulks in verband met toevallige omstandigheden of overmacht noodzakelijk is ;

Overwegende dat in elke betrokken Lid-Staat een instantie moet worden belast met de toepassing van de desbetreffende bepalingen ;

Overwegende dat de toevoeging van een indicator aan de voor distillatie bestemde wijn een doeltreffend controlemiddel vormt ; dat dient te worden bepaald dat de aanwezigheid van een dergelijke indicator het verkeer van deze wijn en van de daaruit verkregen produkten niet mag beletten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

1. Producenten die een deel van hun tafelvijnproduktie willen laten distilleren uit hoofde van artikel 15 van Verordening (EEG) nr. 337/79, sluiten contracten voor de levering van de tafelvijn met een erkend distilleerder en dienen deze vóór 1 april 1980 in bij het interventiebureau.

2. Voor de toepassing van deze verordening mag de hoeveelheid tafelvijn die een producent laat distilleren niet minder bedragen dan 10 hl en niet meer dan de onderstaande percentages van de hoeveelheid tafelvijn, uitgedrukt in wijn, most of druiven, die is vermeld in de oogstaangifte van de producent voor het wijnoogstjaar 1979/1980 :

a) voor rode en rosé tafelvijn :

- 20 % voor de eerste 150 hl van de aangifte,
- 10 % voor de rest van de aangegeven produktie ;

b) voor witte tafelvijn :

- 20 % voor de eerste 150 hl van de aangifte,
- 10 % voor de rest van de aangegeven produktie.

De hoeveelheid rode en rosé tafelvijn die mag worden gedistilleerd, kan evenwel geheel of gedeeltelijk worden vervangen door een overeenkomstige hoeveelheid witte tafelvijn.

Artikel 2

1. De leveringscontracten zijn slechts geldig indien zij vóór 15 april 1980 zijn goedgekeurd door het interventiebureau van de Lid-Staat waarin de wijn zich bevindt op het moment dat het contract wordt gesloten. Deze contracten behelzen :

- a) de aankoop door de distilleerder van de in het contract vermelde hoeveelheid tafelvijn ;
- b) de verplichting voor de distilleerder de wijn te verwerken tot een produkt met een alcohol-volumegehalte van 86 % of meer of tot een produkt met een alcohol-volumegehalte van 85 % of minder en voor de wijn ten minste de in artikel 4 genoemde prijs te betalen.

2. Wanneer de distillatie plaatsvindt in een andere Lid-Staat dan die waarin het contract is goedgekeurd, doet het interventiebureau dat dit contract heeft goedgekeurd, een afschrift daarvan toekomen aan het interventiebureau van eerstgenoemde Lid-Staat.

Artikel 3

1. Producenten

- die zelf over distillatie-installaties beschikken en voornemens zijn tot distillatie als bedoeld in artikel 1 over te gaan, of
- die voornemens zijn in de installaties van een erkend distilleerder loondistillaties te laten verrichten,

stellen het interventiebureau van de Lid-Staat op het grondgebied waarvan hun wijnpakhuis is gelegen, daarvan op de hoogte door middel van een verklaring inzake levering ter distillatie, hierna te noemen „verklaring”. Indien de distillatie-installaties zich in een andere Lid-Staat bevinden, stellen zij ook het interventiebureau van deze tweede Lid-Staat op de hoogte door middel van een afschrift van de verklaring.

2. Voor de toepassing van de onderhavige verordening wordt het in artikel 1, lid 1, bedoelde contract :

- in het in lid 1, eerste streepje, bedoelde geval, vervangen door de verklaring ;
- in het in lid 1, tweede streepje, bedoelde geval, vervangen door de verklaring vergezeld van een tussen de producent en de distilleerder gesloten leveringscontract voor loondistillatie.

3. De in lid 2 bedoelde verklaringen brengen voor de distilleerder de verplichting mee de wijn te verwerken tot een produkt met een alcohol-volumegehalte van 86 % of meer of tot een produkt met een alcohol-volumegehalte van 85 % of minder.

4. In het in lid 1, eerste streepje, bedoelde geval wordt van de voor distillatie bestemde wijn door een vertegenwoordiger van een officiële instantie een monster genomen voor de analytische bepaling door een officieel laboratorium van het effectieve alcohol-volumegehalte, het totaal gehalte aan zuren, het gehalte aan vluchtige zuren en de hoeveelheid zwaveldioxyde.

Het resultaat van deze analyse wordt door de producent toegezonden aan het interventiebureau, voorzien van het visum van een officiële instantie.

5. Een vertegenwoordiger van een officiële instantie verifieert de gedistilleerde hoeveelheid wijn en de datum van distillatie.

6. De producenten die een verklaring hebben ingediend, zijn verplicht de wijn waarop deze verklaring betrekking heeft te distilleren of te laten distilleren.

Artikel 4

1. De minimumaankoopprijs van voor distillatie bestemde tafelwijn wordt vastgesteld op :

- 2,16 Ecu per % vol per hl voor alle soorten rode en rosé tafelwijn,
- 1,90 Ecu per % vol per hl voor alle soorten witte tafelwijn.

Deze wijnen moeten een effectief alcohol-volumegehalte hebben van meer dan 9,5 %.

2. De in lid 1 bedoelde prijzen gelden voor het onverpakte produkt, af-bedrijf van de producent.

Artikel 5

1. Voor wijn die wordt gedistilleerd, wordt steun uitgekeerd door het interventiebureau van de Lid-Staat waar de distillatie heeft plaatsgevonden.

2. Het bedrag van de steun wordt voor de in artikel 4, lid 1, eerste streepje, genoemde wijn vastgesteld op :

- 1,31 Ecu per % vol per hl, indien de wijn is verwerkt tot een produkt met een sterkte van 86 % vol of meer,
- 1,22 Ecu per % vol per hl, indien de wijn is verwerkt tot een produkt met een sterkte van 85 % vol of minder.

Het bedrag van de steun wordt voor de in artikel 4, lid 1, tweede streepje, genoemde wijn vastgesteld op :

- 1,05 Ecu per % vol per hl, indien de wijn is verwerkt tot een produkt met een sterkte van 86 % vol of meer,
- 0,96 Ecu per % vol per hl, indien de wijn is verwerkt tot een produkt met een sterkte van 85 % vol of minder.

Artikel 6

1. Wanneer de totale in het contract vermelde hoeveelheid wijn in de distilleerderij wordt binnenge-

bracht, keert de distilleerder aan de producent ten minste het verschil uit tussen de in artikel 4 bedoelde minimumaankoopprijs en de in artikel 5 bedoelde steun.

2. Binnen vijftien dagen nadat is medegedeeld dat de totale in het contract vermelde hoeveelheid wijn in de distilleerderij is binnengebracht, keert het interventiebureau aan de producent een bedrag uit dat gelijk is aan 45 % van de in artikel 4 bedoelde minimumaankoopprijs en dat in mindering wordt gebracht op de in artikel 5 bedoelde steun.

3. Wanneer het bewijs wordt geleverd dat de totale in het contract vermelde hoeveelheid wijn is gedistilleerd, keert het interventiebureau aan de producent het verschil uit tussen de in artikel 5 bedoelde steun en het in lid 2 bedoelde bedrag.

4. De Lid-Staten kunnen bepalen dat het in lid 2 bedoelde bedrag :

- binnen vijftien dagen na de goedkeuring van het contract door het interventiebureau aan de producenten wordt uitgekeerd ;
- door de distilleerder wordt uitgekeerd ; in dit geval vergoedt het interventiebureau dit bedrag aan de distilleerder wanneer het in lid 3 bedoelde bewijs wordt geleverd.

5. Wanneer de distillatie geschiedt in een andere Lid-Staat dan de Lid-Staat waar de producent zich bevindt, wordt de in artikel 4 bedoelde minimumaankoopprijs door de distilleerder betaald.

6. In afwijking van de leden 1 tot en met 4 kan de betaling van de minimumaankoopprijs door het interventiebureau of de distilleerder in éénmaal plaatsvinden, na distillatie van de totale in het contract vermelde hoeveelheid wijn.

Artikel 7

De distillatie mag slechts plaatsvinden vanaf 1 april 1980 tot en met 31 mei 1980. Er kan echter worden besloten de in artikel 1, lid 1, genoemde datum te wijzigen, met name wanneer de representatieve prijzen voor alle soorten tafelwijn, met uitzondering van de soorten A II, A III en R III, gedurende twee achtereenvolgende weken hoger zijn dan de respectieve interventietoepassingsprijzen.

Artikel 8

Wanneer de representatieve prijs voor tafelwijn van de soort A I voor een aantal noteringen dat betrekking heeft op meer dan 50 % van de hoeveelheden wijn waarvoor noteringen worden opgemaakt, meer dan 90 % van de interventietoepassingsprijs bedraagt, kan worden besloten dat de leveringscontracten op verzoek van de producent geheel of gedeeltelijk worden ontbonden.

Annulering van deze contracten wordt slechts toegestaan in de gevallen waarin de door het interventiebureau uitgekeerde bedragen worden terugbetaald.

Artikel 9

Voor de hoeveelheid wijn die in de in artikel 1 bedoelde leveringscontracten is vermeld, wordt een tolerantie van 10 % naar boven of naar beneden toegestaan.

Het interventiebureau keert de in artikel 5 genoemde steun uit voor de hoeveelheden wijn die werkelijk zijn gedistilleerd, binnen de grens van de in de eerste alinea genoemde tolerantie.

Artikel 10

Indien door toevallige omstandigheden of door overmacht alle of een gedeelte van de wijn waarop een in artikel 1 bedoeld contract betrekking heeft, niet kan worden gedistilleerd, brengt de distilleerder of de producent zulks onverwijld ter kennis van :

- het interventiebureau van de Lid-Staat op het grondgebied waarvan de distillatie-installaties zich bevinden,
- en
- indien het wijnpakhuis van de producent in een andere Lid-Staat is gelegen, het interventiebureau van deze tweede Lid-Staat.

In de gevallen als bedoeld in de eerste alinea keert het interventiebureau de in artikel 5 bedoelde steun uit voor de werkelijk gedistilleerde hoeveelheid wijn.

Artikel 11

In deze verordening wordt onder „erkende distilleerder” verstaan een distilleerder die is opgenomen op een lijst welke door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten zal worden vastgesteld.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 3 maart 1980.

Met de in de eerste alinea bedoelde distilleerder wordt gelijkgesteld degene voor wiens rekening de distillatie wordt verricht. Deze distillatie moet worden uitgevoerd door een erkend distilleerder.

Volgens in het kader van de uitvoeringsbepalingen vast te stellen voorwaarden kan de erkenning van distilleerders die de hun bij deze verordening opgelegde verplichtingen niet nakomen, door de in de eerste alinea bedoelde autoriteiten worden ingetrokken.

Artikel 12

1. De Lid-Staten wijzen een interventiebureau aan dat met de toepassing van deze verordening wordt belast.

2. Onverminderd artikel 2, lid 1, is het bevoegde interventiebureau het interventiebureau van de Lid-Staat op het grondgebied waarvan de distillatie heeft plaatsgevonden.

Artikel 13

De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen voor de toepassing van deze verordening, en met name de controlemaatregelen waardoor wordt voorkomen dat tafelwijn bestemd voor distillatie voor andere doeleinden wordt gebruikt. De Lid-Staten kunnen hiertoe het gebruik van een indicator voorschrijven.

De Lid-Staten mogen het verkeer op hun grondgebied van voor distillatie bestemde tafelwijn of van uit deze wijn verkregen gedistilleerde produktie niet belemmeren wegens de aanwezigheid van een indicator.

Artikel 14

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Voor de Raad

De Voorzitter

G. MARCORA

VERORDENING (EEG) Nr. 565/80 VAN DE RAAD

van 4 maart 1980

betreffende de vooruitbetaling van de uitvoerrestituties voor landbouwprodukten

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2727/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1547/79 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 16, lid 5, en op de overeenkomstige bepalingen van de andere verordeningen houdende een gemeenschappelijke marktordening voor landbouwprodukten,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 441/69 van de Raad van 4 maart 1969 houdende aanvullende algemene voorschriften betreffende de toekenning van restituties bij uitvoer van produkten die aan een stelsel van gemeenschappelijke prijzen zijn onderworpen en die als zodanig of in de vorm van bepaalde niet in bijlage II van het Verdrag vermelde goederen worden uitgevoerd ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 269/78 ⁽⁴⁾, herhaaldelijk is gewijzigd; dat, gelet op de opgedane ervaring nieuwe wijzigingen wenselijk zijn; dat het voor de duidelijkheid wenselijk is de betrokken voorschriften te codificeren;

Overwegende dat in de verordeningen tot vaststelling van de algemene regels voor de toekenning van restituties bij uitvoer en de criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag voor bepaalde landbouwprodukten, is bepaald dat de restitutie wordt uitbetaald wanneer het bewijs wordt geleverd dat de produkten uit de Gemeenschap zijn uitgevoerd;

Overwegende dat bij het volgen van het beginsel een evenwicht te waarborgen tussen het gebruik van basisprodukten uit de Gemeenschap met het oog op de uitvoer naar derde landen van verwerkte produkten of goederen vermeld in bijlage B en bijlage C bij Verordening (EEG) nr. 2682/72 ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 707/78 ⁽⁶⁾, en het gebruik van basisprodukten uit derde landen welke tot de regeling „actieve veredeling” zijn toegelaten op grond van Richtlijn 69/73/EEG van de Raad van 4 maart 1969 inzake de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen met betrekking tot de regeling „actieve veredeling” ⁽⁷⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 76/119/EEG ⁽⁸⁾, een bedrag gelijk aan de

uitvoerrestitutie moet worden betaald, zodra de basisprodukten uit de Gemeenschap waaruit de voor uitvoer bestemde verwerkte produkten of goederen zijn verkregen onder douanecontrole worden geplaatst;

Overwegende dat produkten die onder een gemeenschappelijke marktordening vallen, en die uit derde landen worden ingevoerd, onder bepaalde voorwaarden onder het stelsel van douane-entrepots of van vrije zones kunnen worden gebracht, waarbij de inning van de rechten bij invoer wordt opgeschort; dat dient te worden voorzien in de mogelijkheid een bedrag gelijk aan de uitvoerrestitutie te betalen, zodra bepaalde voor uitvoer bestemde produkten of goederen uit de Gemeenschap onder een dergelijk stelsel worden gebracht;

Overwegende dat de betaling van een bedrag dat gelijk is aan de uitvoerrestitutie, de voorwaarden voor de vaststelling van het recht op een restitutie bij uitvoer geheel onverlet laat; dat door het stellen van een waarborg dient te worden gegarandeerd dat een bedrag dat ten minste gelijk is aan het uitgekeerde bedrag wordt terugbetaald, indien achteraf wordt vastgesteld dat er geen enkel recht op restitutie bij uitvoer bestond of dat de produkten of goederen waarop deze maatregelen zijn toegepast, niet binnen de gestelde termijn daadwerkelijk uit de Gemeenschap zijn uitgevoerd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In deze verordening worden algemene regels vastgesteld voor de betaling vóór de uitvoer van een bedrag dat gelijk is aan de uitvoerrestituties voor de produkten die onder de volgende verordeningen vallen:

- Verordening nr. 136/66/EEG (oliën en vetten),
- Verordening (EEG) nr. 804/68 (melk en zuivelprodukten),
- Verordening (EEG) nr. 805/68 (rundvlees),
- Verordening (EEG) nr. 727/70 (ruwe tabak),
- Verordening (EEG) nr. 1035/72 (groenten en fruit),
- Verordening (EEG) nr. 3330/74 (suiker),
- Verordening (EEG) nr. 2727/75 (granen),
- Verordening (EEG) nr. 2759/75 (varkensvlees),
- Verordening (EEG) nr. 2771/75 (eieren),
- Verordening (EEG) nr. 2777/75 (slachtpluimvee),
- Verordening (EEG) nr. 100/76 (visserijprodukten),
- Verordening (EEG) nr. 1418/76 (rijst),
- Verordening (EEG) nr. 516/77 (op basis van groenten en fruit verwerkte produkten),
- Verordening (EEG) nr. 337/79 (wijn).

⁽¹⁾ PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 188 van 26. 7. 1979, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 59 van 10. 3. 1969, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 40 van 10. 2. 1978, blz. 7.

⁽⁵⁾ PB nr. L 289 van 27. 12. 1972, blz. 13.

⁽⁶⁾ PB nr. L 94 van 8. 4. 1978, blz. 7.

⁽⁷⁾ PB nr. L 58 van 8. 3. 1969, blz. 1.

⁽⁸⁾ PB nr. L 24 van 30. 1. 1976, blz. 58.

Artikel 2

In deze verordening wordt verstaan onder :

- a) produkten : de produkten bedoeld in artikel 1, basisprodukten : produkten die bestemd zijn om na verwerking tot verwerkte produkten of goederen te worden uitgevoerd ;
- b) verwerkte produkten : produkten
 - die zijn verkregen door de verwerking van basisprodukten en
 - waarvoor een restitutie bij uitvoer geldt ;
- c) goederen : de goederen vermeld in bijlage B en bijlage C bij Verordening (EEG) nr. 2682/72.

Artikel 3

Deze verordening is van toepassing op de produkten waarvoor een restitutie is vastgesteld die gelijk is aan of groter dan 0.

Artikel 4

1. Op verzoek van de belanghebbende wordt een bedrag dat gelijk is aan de uitvoerrestitutie uitbetaald, zodra de basisprodukten onder douanecontrole zijn geplaatst, zodat wordt gewaarborgd dat de verwerkte produkten of de goederen binnen een bepaalde termijn worden uitgevoerd.

2. De regeling van dit artikel is van toepassing op verwerkte produkten en op goederen die zijn verkregen uit basisprodukten, mits actieve veredeling niet is verboden voor vergelijkbare produkten.

De regeling geldt evenwel niet in uitzonderlijke gevallen waarin de verwerkte produkten of de goederen zijn verkregen uit basisprodukten waarvoor geen enkele afzetmoeilijkheid bestaat.

3. Ten aanzien van de controleregelingen en het opbrengstpercentage gelden voor de basisprodukten dezelfde regels als die welke in het kader van de actieve veredeling voor produkten van dezelfde aard gelden.

4. De in lid 1 bedoelde uitvoerrestitutie is

- a) voor verwerkte produkten, die welke geldt voor het desbetreffende verwerkte produkt ;
- b) voor goederen, die welke specifiek is vastgesteld voor basisprodukten :
 - die zijn gebruikt, of
 - ingevolge de communautaire bepalingen beschouwd worden als te zijn gebruikt
 voor de vervaardiging van deze goederen.

5. Het bedrag van de restitutie bij uitvoer is, indien het niet vooraf wordt vastgesteld, het bedrag dat geldt op de dag waarop de basisprodukten onder douanecontrole worden geplaatst.

6. Indien de uitvoerrestitutie vooraf wordt vastgesteld, wordt de dag waarop de basisprodukten onder douanecontrole zijn geplaatst in aanmerking genomen voor de berekening van de aanpassingen van het restitutiebedrag dat van toepassing is.

7. Indien de uitvoerrestitutie verschilt naar gelang van het gebruik of de bestemming, wordt het laagste bedrag toegepast. Indien het gebruik of de bestemming is aangegeven, wordt evenwel het bedrag toegepast dat is vastgesteld voor het gebruik of de bestemming waarvoor de verwerkte produkten of de goederen zijn bestemd.

Artikel 5

1. Op verzoek van de belanghebbende wordt een bedrag dat gelijk is aan de uitvoerrestitutie uitbetaald zodra de produkten of goederen onder het stelsel van douane-entrepôts of vrije zones zijn gebracht met het oog op uitvoer binnen een bepaalde termijn.

2. De regeling van dit artikel is van toepassing op produkten en goederen die bestemd zijn voor uitvoer in ongewijzigde staat, op voorwaarde dat de produkten of de goederen van dien aard zijn dat zij kunnen worden opgeslagen.

De regeling geldt evenwel niet in uitzonderlijke gevallen wanneer zich geen afzetproblemen voordoen voor de betrokken produkten of goederen.

3. Indien de uitvoerrestitutie verschilt naar gelang van het gebruik of de bestemming, wordt het laagste bedrag toegepast. Indien het gebruik of de bestemming is aangegeven, wordt evenwel het bedrag toegepast dat is vastgesteld voor het gebruik of de bestemming waarvoor de produkten of de goederen zijn bestemd.

Artikel 6

Om voor de regelingen van deze verordening in aanmerking te komen moet een waarborg worden gesteld ten einde de terugbetaling te garanderen van een bedrag dat gelijk is aan het uitbetaalde bedrag, verhoogd met een extra bedrag.

Onverminderd gevallen van overmacht wordt deze waarborg geheel of gedeeltelijk verbeurd :

- in het geval dat er geen terugbetaling is geschied wanneer de uitvoer niet heeft plaatsgehad binnen de termijn bedoeld in artikel 4, lid 1, en artikel 5, lid 1,
- of
- indien blijkt dat er geen enkel recht op restitutie bestaat of dat er recht op een restitutie van een lager bedrag bestond.

Artikel 7

De bevoegde instanties van de Lid-Staten kunnen de toepassing van de regelingen van de verordening weigeren, indien de persoon van de aanvrager niet van dien aard is dat de waarborg bestaat dat de gehele verrichting overeenkomstig de geldende bepalingen zal geschieden.

In elke Lid-Staat wordt deze bevoegdheid uitgeoefend overeenkomstig de in deze Staat geldende beginselen inzake de non-discriminatie tussen de aanvragers en de vrijheid van handel en industrie.

Artikel 8

Indien nodig worden de basisprodukten, de produkten en de goederen waarvoor de regeling van deze verordening niet geldt, opgenomen in een nog op te stellen lijst.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 4 maart 1980.

Artikel 9

Verordening (EEG) nr. 441/69 wordt per 1 april 1980 ingetrokken. Zij blijft evenwel van toepassing op transacties die uit hoofde van die verordening werden aangevangen.

Artikel 10

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 april 1980 voor basisprodukten, produkten en goederen die vanaf die datum onder controle worden geplaatst.

Voor de Raad

De Voorzitter

G. MARCORA

VERORDENING (EEG) Nr. 566/80 VAN DE COMMISSIE

van 6 maart 1980

tot vaststelling van de invoerheffingen voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2727/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1547/79⁽²⁾, inzonderheid op artikel 13, lid 5,

Gelet op Verordening nr. 129 van de Raad inzake de waarde van de rekeneenheid en de wisselkoersen die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2543/73⁽⁴⁾, inzonderheid op artikel 3,

Gelet op het advies van het Monetair Comité,

Overwegende dat de heffingen die van toepassing zijn bij invoer van granen, meel van tarwe en rogge, gries en griesmeel van tarwe, werden vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 1658/79⁽⁵⁾ en de verordeningen die deze nadien hebben gewijzigd;

Overwegende dat, ten einde de normale werking van het stelsel van heffingen te verzekeren, het nodig is voor de berekening van deze laatste:

- een omrekeningskoers gebaseerd op de effectieve pariteit voor de munteenheden welke onderling worden gehandhaafd binnen een contante maximummarge op een bepaald moment van 2,25 %,

- een omrekeningskoers voor de andere munteenheden gebaseerd op het rekenkundig gemiddelde van de contante wisselkoersen voor elke van deze munteenheden ten opzichte van de munteenheden van de Gemeenschap bedoeld in het vorige streepje,

aan te houden; deze wisselkoersen zijn de op 5 maart 1980 vastgestelde koersen;

Overwegende dat de toepassing van de in Verordening (EEG) nr. 1658/79 neergelegde regelen op de aanbodprijzen en noteringen van heden die de Commissie bekend zijn, leidt tot het wijzigen van de thans geldende heffingen overeenkomstig de bijlage van deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bij de invoer van de in artikel 1, sub a), b) en c), van Verordening (EEG) nr. 2727/75 genoemde producten te innen heffingen worden vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 7 maart 1980.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 6 maart 1980.

Voor de Commissie

Finn GUNDELACH

Vice-Voorzitter

⁽¹⁾ PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 188 van 26. 7. 1979, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. 106 van 30. 10. 1962, blz. 2553/62.

⁽⁴⁾ PB nr. L 263 van 19. 9. 1973, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 193 van 1. 8. 1979, blz. 5.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 6 maart 1980 tot vaststelling van de invoerheffingen voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

(Ecu/ton)

Nr. van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving	Heffingen
10.01 A	Zachte tarwe en mengkoren	82,12
10.01 B	Harde tarwe („durum“)	106,72 ⁽¹⁾ ⁽⁵⁾
10.02	Rogge	75,07 ⁽⁶⁾
10.03	Gerst	72,67
10.04	Haver	66,93
10.05 B	Maïs, andere dan maïshybriden voor zaaidoeleinden	92,95 ⁽²⁾ ⁽³⁾
10.07 A	Boekweit	0
10.07 B	Pluimgierst, tros- of vogelgierst (millet)	39,80 ⁽⁴⁾
10.07 C	Sorgho	88,08 ⁽⁴⁾
10.07 D	Andere granen	0 ⁽⁵⁾
11.01 A	Meel van tarwe of van mengkoren	129,64
11.01 B	Meel van rogge	118,81
11.02 A I a)	Gries en griesmeel van harde tarwe („durum“)	178,82
11.02 A I b)	Gries en griesmeel van zachte tarwe	138,50

⁽¹⁾ Voor harde tarwe („durum“) van oorsprong uit Marokko, welke rechtstreeks van dat land naar de Gemeenschap wordt vervoerd, wordt de heffing met 0,60 Ecu per ton verminderd.

⁽²⁾ Overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 435/80, worden de heffingen niet toegepast op producten van oorsprong uit de Staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan of uit de landen en gebieden overzee, die in de Franse overzeese departementen worden ingevoerd.

⁽³⁾ Voor maïs van oorsprong uit de ACSO of de LGO wordt de heffing bij invoer in de Gemeenschap met 1,81 Ecu per ton verminderd.

⁽⁴⁾ Voor pluimgierst en sorgho van oorsprong uit de ACSO of de LGO wordt de heffing bij invoer in de Gemeenschap met 50 % verminderd.

⁽⁵⁾ Voor harde tarwe („durum“) en kanariezaad geproduceerd in Turkije, die rechtstreeks van dat land naar de Gemeenschap worden vervoerd, wordt de heffing met 0,60 Ecu per ton verminderd.

⁽⁶⁾ De te innen heffing bij invoer van rogge, verkregen in Turkije en rechtstreeks van dat land naar de Gemeenschap vervoerd, is vastgesteld door de Verordeningen (EEG) nr. 1180/77 van de Raad en (EEG) nr. 2622/71 van de Commissie.

VERORDENING (EEG) Nr. 567/80 VAN DE COMMISSIE

van 6 maart 1980

tot vaststelling van de premies die aan de invoerheffingen voor granen, meel en mout worden toegevoegd

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2727/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1547/79⁽²⁾, en inzonderheid op artikel 15, lid 6,

Gelet op Verordening nr. 129 van de Raad inzake de waarde van de rekeneenheid en de wisselkoersen die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2543/73⁽⁴⁾, inzonderheid op artikel 3,

Gelet op het advies van het Monetair Comité,

Overwegende dat de premies, die aan de heffingen voor granen en mout dienen te worden toegevoegd, werden vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 1659/79⁽⁵⁾ en de verordeningen die deze nadien hebben gewijzigd ;

Overwegende dat, ten einde de normale werking van het stelsel van heffingen te verzekeren, het nodig is voor de berekening van deze laatste :

— een omrekeningskoers gebaseerd op de effectieve pariteit voor de munteenheden welke onderling

worden gehandhaafd binnen een contante maximummarge op een bepaald moment van 2,25 %, — een omrekeningskoers voor de andere munteenheden gebaseerd op het rekenkundig gemiddelde van de contante wisselkoersen voor elke van deze munteenheden ten opzichte van de munteenheden van de Gemeenschap bedoeld in het vorige streepje,

aan te houden ; deze wisselkoersen zijn de op 5 maart 1980 vastgestelde koersen ;

Overwegende dat, in verband met de cif-prijzen en de cif-prijzen op termijn van heden, de premies die aan de momenteel geldende heffingen worden toegevoegd, moeten worden gewijzigd volgens de tabellen in de bijlage van deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

De premies die aan de vooraf vastgestelde heffingen worden toegevoegd voor de invoer van granen en mout, bedoeld in artikel 15 van Verordening (EEG) nr. 2727/75, worden vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 7 maart 1980.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 6 maart 1980.

Voor de Commissie

Finn GUNDELACH

Vice-Voorzitter

⁽¹⁾ PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 188 van 26. 7. 1979, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. 106 van 30. 10. 1962, blz. 2553/62.

⁽⁴⁾ PB nr. L 263 van 19. 9. 1973, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 193 van 1. 8. 1979, blz. 7.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 6 maart 1980 tot vaststelling van de premies die aan de invoerheffingen voor granen, meel en mout worden toegevoegd

A. Granen en meel

(Ecu / ton)

Nr. van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving	Lopend	1 ^e term.	2 ^e term.	3 ^e term.
		3	4	5	6
10.01 A	Zachte tarwe en mengkoren	0	0	0	0
10.01 B	Harde tarwe („durum“)	0	12,22	12,22	12,24
10.02	Rogge	0	0	0	0
10.03	Gerst	0	2,04	2,04	2,04
10.04	Haver	0	0	0	0
10.05 B	Maïs, andere dan maïshybriden voor zaaidoeleinden	0	0	0	0
10.07 A	Boekweit	0	0	0	0
10.07 B	Pluimgierst, tros- of vogelgierst (millet)	0	0	0	0
10.07 C	Sorgho	0	0	0	0
10.07 D	Andere granen	0	0	0	0
11.01 A	Meel van tarwe en van mengkoren	0	0	0	0

B. Mout

(Ecu / ton)

Nr. van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving	Lopend	1 ^e term.	2 ^e term.	3 ^e term.	4 ^e term.
		3	4	5	6	7
11.07 A I (a)	Mout van tarwe, niet gebrand, in de vorm van meel	0	0	0	0	0
11.07 A I (b)	Mout van tarwe, niet gebrand, in een andere vorm dan meel	0	0	0	0	0
11.07 A II (a)	Mout niet van tarwe, niet gebrand, in de vorm van meel	0	3,63	3,63	3,63	3,63
11.07 A II (b)	Mout, niet van tarwe, niet gebrand, in een andere vorm dan meel	0	2,71	2,71	2,71	2,71
11.07 B	Mout, gebrand	0	3,16	3,16	3,16	3,16

VERORDENING (EEG) Nr. 568/80 VAN DE COMMISSIE

van 6 maart 1980

tot vaststelling van de minimumheffingen bij invoer van olijfolie en van de heffingen bij invoer van de overige produkten van de sector olijfolie

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 136/66/EEG van de Raad van 22 september 1966 houdende de totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector oliën en vetten⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 590/79⁽²⁾, en met name op artikel 16, lid 2,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2749/78 van de Raad van 23 november 1978 betreffende het handelsverkeer in oliën en vetten tussen de Gemeenschap en Griekenland⁽³⁾, en met name op artikel 5, lid 2,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1514/76 van de Raad van 24 juni 1976 betreffende de invoer van olijfolie van oorsprong uit Algerije⁽⁴⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2761/78⁽⁵⁾, en met name op artikel 5,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1521/76 van de Raad van 24 juni 1976 betreffende de invoer van olijfolie van oorsprong uit Marokko⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2761/78, en met name op artikel 5,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1508/76 van de Raad van 24 juni 1976 betreffende de invoer van olijfolie van oorsprong uit Tunesië⁽⁷⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2761/78, en met name op artikel 5,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1180/77 van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de invoer in de Gemeenschap van bepaalde landbouwprodukten van oorsprong uit Turkije⁽⁸⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2766/78⁽⁹⁾, en met name op artikel 10, lid 2,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1620/77 van de Raad van 18 juli 1977 betreffende de invoer van olijfolie van oorsprong uit Libanon⁽¹⁰⁾,

Overwegende dat de Commissie bij Verordening (EEG) nr. 3131/78 van 28 december 1978⁽¹¹⁾ heeft besloten de inschrijvingsprocedure voor de vaststelling van de heffingen op olijfolie in te stellen;

Overwegende dat in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 2751/78 van de Raad van 23 november 1978 houdende algemene voorschriften betreffende de regeling inzake de vaststelling bij openbare inschrijving van de heffing bij invoer van olijfolie⁽¹²⁾ is bepaald, dat het bedrag van de minimumheffing voor elk van de betrokken produkten moet worden vastgesteld op basis van een onderzoek van de situatie op de wereldmarkt of op de Griekse markt en op de markt van de Gemeenschap, alsmede van de door de inschrijvers vermelde bedragen van de heffing;

Overwegende dat bij de toepassing van de heffing rekening moet worden gehouden met het bepaalde in de overeenkomsten tussen de Gemeenschap en sommige derde landen; dat met name de heffing welke op deze landen van toepassing is moet worden vastgesteld door de heffing bij invoer uit andere derde landen als grondslag te nemen voor een berekening;

Overwegende dat toepassing van de bovenvermelde bepalingen op de bedragen van de heffing die de inschrijvers hebben vermeld in de verklaringen welke zij op 3 en 4 maart 1980 hebben ingediend, ertoe leidt de minimumheffingen vast te stellen zoals is aangegeven in bijlage I bij deze verordening;

Overwegende dat de heffing bij invoer van olijven van de onderverdelingen 07.01 N II en 07.03 A II van het gemeenschappelijk douanetarief en van produkten van de onderverdelingen 15.17 B I en 23.04 A II van het gemeenschappelijk douanetarief moet worden berekend uitgaande van de minimumheffing op de in deze produkten aanwezige hoeveelheid olijfolie; dat evenwel voor olijven de heffing niet lager mag zijn dan een bedrag dat overeenkomt met 8 % van de waarde van het ingevoerde produkt, welk bedrag forfaitair wordt vastgesteld; dat toepassing van deze maatregelen ertoe leidt de heffingen vast te stellen zoals is aangegeven in bijlage II bij deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

De minimumheffingen bij invoer van olijfolie zijn vastgesteld in bijlage I.

⁽¹⁾ PB nr. 172 van 30. 9. 1966, blz. 3025/66.

⁽²⁾ PB nr. L 78 van 30. 3. 1979, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 331 van 28. 11. 1978, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 169 van 28. 6. 1976, blz. 24.

⁽⁵⁾ PB nr. L 332 van 29. 11. 1978, blz. 13.

⁽⁶⁾ PB nr. L 169 van 28. 6. 1976, blz. 43.

⁽⁷⁾ PB nr. L 169 van 28. 6. 1976, blz. 9.

⁽⁸⁾ PB nr. L 142 van 9. 6. 1977, blz. 10.

⁽⁹⁾ PB nr. L 332 van 29. 11. 1978, blz. 26.

⁽¹⁰⁾ PB nr. L 181 van 21. 7. 1977, blz. 4.

⁽¹¹⁾ PB nr. L 370 van 30. 12. 1978, blz. 60.

⁽¹²⁾ PB nr. L 331 van 28. 11. 1978, blz. 6.

Artikel 2

De heffingen bij invoer van de overige produkten van de sector olijfolie zijn vastgesteld in bijlage II.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 7 maart 1980.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 6 maart 1980.

Voor de Commissie

Finn GUNDELACH

Vice-Voorzitter

BIJLAGE I

Minimumheffingen bij invoer in de sector olijfolie

(Ecu / 100 kg)

Nr. van het gemeenschappelijk douanetarief	Griekenland	Derde landen
15.07 A I a)	8,00 ⁽¹⁾	27,40 ⁽¹⁾
15.07 A I b)	3,50 ⁽¹⁾	20,25 ⁽¹⁾
15.07 A I c)	7,80 ⁽¹⁾	31,90 ⁽¹⁾
15.07 A II a)	4,50	34,20 ⁽²⁾
15.07 A II b)	18,00	61,20 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Voor invoer van olie van deze onderverdeling die geheel en al is verkregen in een van de hierna genoemde landen en rechtstreeks vanuit die landen naar de Gemeenschap is vervoerd, wordt de toe te passen heffing verminderd met :

- a) voor Griekenland, Libanon en Spanje : 0,60 Ecu/100 kg ;
- b) voor Turkije : 22,36 Ecu/100 kg, als de handelaar het bewijs levert dat hij de door dat land ingestelde uitvoerheffing heeft vergoed, zonder dat evenwel deze vergoeding hoger mag zijn dan het bedrag van de werkelijk ingestelde heffing ;
- c) voor Algerije, Marokko, Tunesië : 24,78 Ecu/100 kg, als de handelaar het bewijs levert dat hij de door die landen ingestelde uitvoerheffing heeft vergoed, zonder dat evenwel deze vergoeding hoger mag zijn dan het bedrag van de werkelijk ingestelde heffing.

⁽²⁾ Voor invoer van olie van deze onderverdeling :

- a) die geheel en al is verkregen in Algerije, Marokko of Tunesië en rechtstreeks vanuit die landen naar de Gemeenschap is vervoerd, wordt de toe te passen heffing verminderd met 3,86 Ecu/100 kg ;
- b) die geheel en al is verkregen in Turkije en rechtstreeks vanuit dit land naar de Gemeenschap is vervoerd, wordt de toe te passen heffing verminderd met 3,09 Ecu/100 kg.

⁽³⁾ Voor invoer van olie van deze onderverdeling :

- a) die geheel en al is verkregen in Algerije, Marokko of Tunesië en rechtstreeks vanuit die landen naar de Gemeenschap is vervoerd, wordt de toe te passen heffing verminderd met 7,25 Ecu/100 kg ;
- b) die geheel en al is verkregen in Turkije en rechtstreeks vanuit dat land naar de Gemeenschap is vervoerd, wordt de toe te passen heffing verminderd met 5,80 Ecu/100 kg.

BIJLAGE II

Heffingen bij invoer van de overige produkten van de sector olijfolie

(Ecu / 100 kg)

Nr. van het gemeenschappelijk douanetarief	Griekenland	Derde landen
07.01 N II	0,77	4,46
07.03 A II	0,77	4,46
15.17 B I a)	1,75	10,13
15.17 B I b)	2,80	16,20
23.04 A II	0,62	2,55

VERORDENING (EEG) Nr. 569/80 VAN DE COMMISSIE

van 6 maart 1980

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor mout

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2727/75 van de Raad
van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappe-
lijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾,
laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1547/
79 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 16, lid 2, vierde alinea,

Gelet op het advies van het Monetair Comité,

Overwegende dat volgens artikel 16 van Verordening
(EEG) nr. 2727/75 het verschil tussen de noteringen
of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1
van deze verordeningen genoemde produkten en de
prijzen van deze produkten in de Gemeenschap kan
worden overbrugd door een restitutie bij de uitvoer;

Overwegende dat krachtens artikel 2 van Verordening
(EEG) nr. 2746/75 van de Raad van 29 oktober
1975 ⁽³⁾, houdende voor de sector granen algemene
regels voor de toekenning van restituties bij de uitvoer
en de criteria voor de vaststelling van het restitutiebe-
drag, de restituties moeten worden vastgesteld met in-
achtname van de bestaande situatie en de vooruit-
zichten voor de ontwikkeling, enerzijds van de be-
schikbare hoeveelheden granen, evenals van hun prij-
zen op de markt van de Gemeenschap, en anderzijds
van de prijzen van granen en de produkten in de sec-
tor granen op de wereldmarkt; dat krachtens dit arti-
kel ook waarborgen moeten worden geschapen dat op
de graanmarkten een evenwichtige toestand heerst en
een natuurlijke ontwikkeling op het gebied van de
prijzen en de handel plaatsvindt en dat bovendien re-
kening moet worden gehouden met het economische
aspect van de bedoelde uitvoer en de noodzaak storin-
gen op de markt van de Gemeenschap te vermijden;

Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 2744/75 van
de Raad van 29 oktober 1975 betreffende de regeling
voor de invoer en de uitvoer van op basis van granen
en rijst verwerkte produkten ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EEG) nr. 2245/78 ⁽⁵⁾, de specifieke crite-
ria heeft vastgesteld waarmee rekening moet worden
gehouden voor de berekening van de restitutie voor
deze produkten;

Overwegende dat de toepassing van deze regelen op
de huidige toestand van de markten in de sector ver-

werkte produkten op basis van granen en rijst ertoe
leidt dat de restitutie wordt vastgesteld op een bedrag
dat bedoeld is het verschil tussen de prijzen in de
Gemeenschap en die op de wereldmarkt te dekken;

Overwegende dat de situatie op de wereldmarkt of de
specifieke eisen van bepaalde markten voor zekere
produkten een differentiatie van de restitutie, naar ge-
lang van de bestemming, nodig kunnen maken;

Overwegende dat, ten einde de normale werking van
het stelsel van restituties te verzekeren, het nodig is
voor de berekening van deze laatste:

- een omrekeningskoers gebaseerd op de effectieve
pariteit voor de munteenheden welke onderling
worden gehandhaafd binnen een contante maxi-
mummarge op een bepaald moment van 2,25 %;
- een omrekeningskoers voor de andere munteen-
heden gebaseerd op het rekenkundig gemiddelde
van de contante wisselkoersen voor elke van deze
munteenheden, geconstateerd gedurende een be-
paalde periode ten opzichte van de munteenheden
van de Gemeenschap bedoeld in het vorige streep-
je,

aan te houden;

Overwegende dat de restitutie éénmaal per maand
moet worden vastgesteld; dat zij in de tussentijd kan
worden gewijzigd;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte
maatregelen in overeenstemming zijn met het advies
van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING
VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer van de in artikel 1, sub d),
van Verordening (EEG) nr. 2727/75 bedoelde mout,
waarop Verordening (EEG) nr. 2744/75 van toepassing
is, worden vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 7 maart 1980.

⁽¹⁾ PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 188 van 26. 7. 1979, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 78.

⁽⁴⁾ PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 65.

⁽⁵⁾ PB nr. L 273 van 29. 9. 1978, blz. 1.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 6 maart 1980.

Voor de Commissie

Finn GUNDELACH

Vice-Voorzitter

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 6 maart 1980 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor mout

<i>(Ecu / ton)</i>	
Nummer van het gemeenschappelijk douanetarief	Bedrag van de restitutie
11.07 A I b)	61,18
11.07 A II b)	82,18
11.07 B	95,77

VERORDENING (EEG) Nr. 570/80 VAN DE COMMISSIE

van 6 maart 1980

tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2700/79 houdende vaststelling van de speciale heffing op in het Verenigd Koninkrijk ingevoerde Nieuwzeelandse boter

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Toetredingsverdrag, met name op Protocol nr. 18,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1655/76 van de Raad van 29 juni 1976 inzake de verlenging van de afwijkende regeling voor de invoer van boter uit Nieuwzeeland in het Verenigd Koninkrijk⁽¹⁾, met name op artikel 8,

Overwegende dat overeenkomstig artikel 3, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1655/76 een speciale heffing wordt toegepast op krachtens die verordening in het Verenigd Koninkrijk ingevoerde Nieuwzeelandse boter;

Overwegende dat de speciale heffing bij Verordening (EEG) nr. 2700/79 van de Commissie⁽²⁾, met ingang van 30 november 1979 is vastgesteld op 83,68 Ecu per 100 kg; dat daarbij rekening is gehouden met het steunbedrag van 45,94 Ecu per 100 kg dat krachtens Verordening (EEG) nr. 1269/79 van de Raad⁽³⁾ in het Verenigd Koninkrijk wordt toegekend voor boter uit de Gemeenschap bestemd voor rechtstreekse consumptie; dat om te voorkomen dat Nieuwzeelandse boter waarvoor genoemde speciale heffing geldt, wordt bestemd voor industriële doeleinden tegen een prijs die lager ligt dan die voor boter uit de Gemeenschap met dezelfde bestemming, moet worden bepaald dat de betrokken Nieuwzeelandse boter uitsluitend mag worden bestemd voor rechtstreekse consumptie;

Overwegende dat moet worden voorgeschreven dat bij ongeoorloofd gebruik van de betrokken boter een bedrag wordt teruggevorderd dat gelijk is aan vorengenoemd steunbedrag en dat de teruggevorderde bedragen beschouwd worden als eigen middelen van de Gemeenschap in de zin van artikel 2, eerste alinea sub a), van Besluit 70/243/EGKS, EEG, Euratom van de Raad van 21 april 1970 betreffende de vervanging van de financiële bijdragen van de Lid-Staten door eigen middelen van de Gemeenschappen⁽⁴⁾;

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 6 maart 1980.

Voor de Commissie

Finn GUNDELACH

Vice-Voorzitter

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelprodukten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 2700/79 wordt gelezen:

„Artikel 2

Het Verenigd Koninkrijk neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de Nieuwzeelandse boter, die met toepassing van de in artikel 1 vastgestelde heffing wordt ingevoerd, niet wordt bestemd voor verwerking, maar uitsluitend voor rechtstreekse consumptie in de zin van artikel 1, sub a), van Verordening (EEG) nr. 1269/79 op het grondgebied van het Verenigd Koninkrijk en om, bij ongeoorloofd gebruik van de betrokken boter, een bedrag terug te vorderen gelijk aan het krachtens Verordening (EEG) nr. 1269/79 toegekende steunbedrag.

De aldus teruggevorderde bedragen worden beschouwd als een heffing overeenkomstig artikel 2, eerste alinea, sub a), van Besluit 70/243/EGKS, EEG, Euratom van de Raad van 21 april 1970 betreffende de vervanging van de financiële bijdragen van de Lid-Staten door eigen middelen van de Gemeenschappen.”

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

⁽¹⁾ PB nr. L 185 van 9. 7. 1976, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 305 van 1. 12. 1979, blz. 70.

⁽³⁾ PB nr. L 161 van 29. 6. 1979, blz. 8.

⁽⁴⁾ PB nr. L 94 van 28. 4. 1970, blz. 19.

VERORDENING (EEG) Nr. 571/80 VAN DE COMMISSIE

van 6 maart 1980

**houdende precisering van Verordening (EEG) nr. 2908/79 met betrekking tot
vrijwaringsmaatregelen voor de invoer van champignonconserven**DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Economische Gemeenschap,Gelet op Verordening (EEG) nr. 516/77 van de Raad
van 14 maart 1977 houdende een gemeenschappelijke
ordering der markten in de sector van op basis van
groenten en fruit verwerkte produkten⁽¹⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2999/79⁽²⁾, en
met name op artikel 14, lid 2,Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 2908/79
van de Commissie⁽³⁾ tijdelijk bepaalde afwijkingen
van Verordening (EEG) nr. 1102/78⁽⁴⁾ zijn vastgesteld
om de hoeveelheden champignonconserven te bepa-
len die op korte termijn uit de Volksrepubliek China
en de Republiek Korea mogen worden ingevoerd;Overwegende dat de ervaring enkele moeilijkheden
aan het licht heeft gebracht met betrekking tot de in-
terpretatie van artikel 1, lid 2, van Verordening (EEG)
nr. 2908/79, die met name het gevolg zijn van uiteen-
lopende versies van de tekst in de verschillende talen;
dat het betrokken artikel derhalve moet worden gepre-
ciseerd,HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING
VASTGESTELD:*Artikel 1*Artikel 1, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2908/79
wordt gelezen:

„2. Wanneer de certificaataanvragen worden in-
gediend door personen die het betrokken produkt
in 1977 niet uit de Volksrepubliek China of de
Republiek Korea hebben ingevoerd, worden deze
aanvragen in iedere Lid-Staat ingewilligd tot ten
hoogste 2 % van de totale hoeveelheid waarvoor
in die Lid-Staat krachtens lid 1 invoercertificaten
kunnen worden afgegeven.”.

*Artikel 2*Deze verordening treedt in werking op de dag van
haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de
Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 1980.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk
in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 6 maart 1980.

Voor de Commissie

Finn GUNDELACH

Vice-Voorzitter⁽¹⁾ PB nr. L 73 van 21. 3. 1977, blz. 1.⁽²⁾ PB nr. L 341 van 31. 12. 1979, blz. 1.⁽³⁾ PB nr. L 326 van 22. 12. 1979, blz. 28.⁽⁴⁾ PB nr. L 139 van 26. 5. 1978, blz. 26.

VERORDENING (EEG) Nr. 572/80 VAN DE COMMISSIE

van 6 maart 1980

tot vaststelling van het bedrag van de steun in de sector oliehoudende zaden

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 136/66/EEG van de Raad van 22 september 1966 houdende de totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector oliën en vetten⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 590/79⁽²⁾, inzonderheid op artikel 27, lid 4,

Overwegende dat het bedrag van de steun bedoeld in artikel 27 van Verordening nr. 136/66/EEG werd vastgesteld door Verordening (EEG) nr. 419/80⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 511/80⁽⁴⁾;

Overwegende dat bij ontbreken van de voor het verkoopseizoen geldende richtprijs voor koolzaad en raapzaad, het bedrag van de steun in geval van vaststelling vooraf voor de maanden juli en augustus 1980 slechts provisorisch voor deze produkten op basis van de gedurende de maanden juli en augustus 1979 geldende richtprijs berekend kon worden; dat dit bedrag slechts provisorisch toegepast moet worden en dat het zal worden bevestigd of vervangen zodra de richtprijs voor het verkoopseizoen 1980/1981 bekend zal zijn;

Overwegende dat toepassing van de in Verordening (EEG) nr. 2415/79 neergelegde regelen op de gegevens waarover de Commissie heden beschikt, leidt tot wijziging van het op dit tijdstip geldende bedrag van de steun als aangegeven in de bijlage van deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Het bedrag van de in artikel 27 van Verordening nr. 136/66/EEG bedoelde steun wordt vastgesteld in de bijlage.
2. Het bedrag van de steun in geval van vaststelling vooraf voor de maanden juli en augustus 1980 zal voor koolzaad en raapzaad bevestigd of vervangen worden met ingang van 7 maart 1980, ten einde rekening te houden met de voor deze produkten voor het verkoopseizoen 1980/1981 vastgestelde richtprijs.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 7 maart 1980.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 6 maart 1980.

Voor de Commissie

Finn GUNDELACH

Vice-Voorzitter

⁽¹⁾ PB nr. 172 van 30. 9. 1966, blz. 3025/66.

⁽²⁾ PB nr. L 78 van 30. 3. 1979, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 48 van 22. 2. 1980, blz. 27.

⁽⁴⁾ PB nr. L 58 van 1. 3. 1980, blz. 43.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 6 maart 1980 tot vaststelling van het bedrag van de steun in de sector oliehoudende zaden

(in Ecu / 100 kg)

Nr. van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving	Bedragen van de steun
ex 12.01	Kool- en raapzaad	18,523
ex 12.01	Zonnebloempitten	20,618

(in Ecu / 100 kg)

Nr. van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving	Bedragen van de steun bij vooruitfixering voor de maand					
		maart 1980	april 1980	mei 1980	juni 1980	juli 1980	augustus 1980
ex 12.01	Kool- en raapzaad	18,523	18,523	18,523	18,093	15,426 ⁽¹⁾	15,426 ⁽¹⁾
ex 12.01	Zonnebloempitten	20,618	22,026	22,026	21,811	—	—

⁽¹⁾ Onder voorbehoud.

VERORDENING (EEG) Nr. 573/80 VAN DE COMMISSIE
van 6 maart 1980
tot vaststelling van de wereldmarktprijs voor kool- en raapzaad

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 136/66/EEG van de Raad van 22 september 1966 houdende de totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector oliën en vetten⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 590/79⁽²⁾;

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1569/72 van de Raad van 20 juli 1972 tot instelling van bijzondere maatregelen voor kool- en raapzaad⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 852/78⁽⁴⁾,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2300/73 van de Commissie van 23 augustus 1973 houdende uitvoeringsbepalingen inzake de differentiële bedragen voor kool- en raapzaad alsmede intrekking van Verordening (EEG) nr. 1464/73⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 336/80⁽⁶⁾, en met name op artikel 9, lid 4,

Gezien het advies van het Monetair Comité,

Overwegende dat de Commissie, op grond van artikel 9, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 2300/73 de wereldmarktprijs voor kool- en raapzaad moet vaststellen;

Overwegende dat de wereldmarktprijs wordt vastgesteld overeenkomstig de bepalingen en criteria die nog eens zijn opgesomd in Verordening (EEG) nr. 419/80 van de Commissie van 21 februari 1980 tot vaststelling van het bedrag van de steun in de sector oliehoudende zaden⁽⁷⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 572/80⁽⁸⁾;

Overwegende dat, met het oog op een normale werking van het stelsel, voor de berekening van de wereldmarktprijs

— voor de munteenheden waartussen een contante maximummarge op een bepaald moment van 2,25 % wordt gehandhaafd een omrekeningskoers die is gebaseerd op de effectieve pariteit, en

— voor de andere munteenheden een omrekeningskoers die is gebaseerd op het rekenkundig gemiddelde van de contante wisselkoersen die voor elk van deze munteenheden gedurende een bepaalde periode ten opzichte van de in de voorgaande alinea bedoelde munteenheden van de Gemeenschap zijn geconstateerd,

dient te worden aangehouden;

Overwegende dat toepassing van deze bepalingen leidt tot de vaststelling van de wereldmarktprijs voor kool- en raapzaad als aangegeven in de tabel in de bijlage van deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING
VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 9, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 2300/73 bedoelde wereldmarktprijs, is vastgesteld in de tabel in de bijlage van deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 7 maart 1980.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 6 maart 1980.

Voor de Commissie

Finn GUNDELACH

Vice-Voorzitter

(1) PB nr. 172 van 30. 9. 1966, blz. 3025/66.

(2) PB nr. L 78 van 30. 3. 1979, blz. 1.

(3) PB nr. L 167 van 25. 7. 1972, blz. 9.

(4) PB nr. L 116 van 28. 4. 1978, blz. 6.

(5) PB nr. L 236 van 24. 8. 1973, blz. 28.

(6) PB nr. L 37 van 14. 2. 1980, blz. 17.

(7) PB nr. L 48 van 22. 2. 1980, blz. 27.

(8) Zie blz. 19 van dit Publikatieblad.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 6 maart 1980 tot vaststelling van de wereldmarktprijs voor kool- en raapzaad

(in Ecu / 100 kg) (!)

Nr. van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving	Wereldmarktprijs
ex 12.01	Kool- en raapzaad	20,554

(in Ecu / 100 kg) (!)

Nr. van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving	Wereldmarktprijs bij voorfixatie van de steun voor de maand					
		maart 1980	april 1980	mei 1980	juni 1980	juli 1980	augustus 1980
ex 12.01	Kool- en raapzaad	20,554	20,554	20,554	20,984	20,984	20,984

(!) De omrekeningskoersen van de Ecu in nationale valuta, bedoeld in artikel 9, lid 5, sub a), van Verordening (EEG) nr. 2300/73 zijn de volgende :

1 Ecu =	2,48208	DM
1 Ecu =	2,74362	Fl.
1 Ecu =	39,7897	Bfr./Lfr.
1 Ecu =	5,84700	Ffr.
1 Ecu =	7,72336	Dkr.
1 Ecu =	0,668201	£ (Ierse)
1 Ecu =	0,618487	£ (Britse)
1 Ecu =	1 148,14	lire

VERORDENING (EEG) Nr. 574/80 VAN DE COMMISSIE**van 6 maart 1980****tot wijziging van het basisbedrag van de invoerheffing voor stroop en sommige andere produkten van de suikersector**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3330/74 van de Raad
van 19 december 1974 houdende een gemeenschap-
pelijke ordening der markten in de sector suiker⁽¹⁾,
laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1396/
78⁽²⁾, en met name op artikel 15, lid 7,

Overwegende dat het basisbedrag van de heffing bij
invoer voor stroop en sommige andere produkten van
de suikersector vastgesteld is bij Verordening (EEG)
nr. 499/80⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening
(EEG) nr. 562/80⁽⁴⁾;

Overwegende dat de toepassing van de in Verordening
(EEG) nr. 499/80 neergelegde regelen en bepalingen

op de gegevens waarover de Commissie thans be-
schikt, leidt tot het wijzigen van het thans geldende
basisbedrag van de heffing zoals aangegeven in deze
verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING
VASTGESTELD :

Artikel 1

Het basisbedrag van de invoerheffing voor de in arti-
kel 1, lid 1, sub d), van Verordening (EEG) nr. 3330/
74 genoemde produkten wordt per 100 kg produkt
vastgesteld op 0,0443 Ecu per 1 % van het gehalte aan
saccharose.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 7 maart 1980.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk
in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 6 maart 1980.

Voor de Commissie

Finn GUNDELACH

Vice-Voorzitter

⁽¹⁾ PB nr. L 359 van 31. 12. 1974, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 170 van 27. 6. 1978, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 58 van 1. 3. 1980, blz. 17.

⁽⁴⁾ PB nr. L 61 van 6. 3. 1980, blz. 22.

VERORDENING (EEG) Nr. 575/80 VAN DE COMMISSIE

van 6 maart 1980

tot vaststelling van de invoerheffingen voor witte suiker en ruwe suiker

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3330/74 van de Raad
van 19 december 1974 houdende een gemeenschap-
pelijke ordening der markten in de sector suiker⁽¹⁾,
laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1396/
78⁽²⁾, inzonderheid op artikel 15, lid 7,

Overwegende dat de heffingen welke van toepassing
zijn bij de invoer van witte suiker en van ruwe suiker,
vastgesteld zijn bij Verordening (EEG) nr. 1328/79⁽³⁾,
laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 563/
80⁽⁴⁾;

Overwegende dat de toepassing van de in Verordening
(EEG) nr. 1328/79 neergelegde regelen en bepalingen

op de gegevens waarover de Commissie thans be-
schikt, leidt tot het wijzigen van de thans geldende
heffingen overeenkomstig de bijlage van deze veror-
dening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING
VASTGESTELD :

Artikel 1

De in artikel 15, lid 1, van Verordening (EEG) nr.
3330/74 bedoelde invoerheffingen worden voor ruwe
suiker van de standaardkwaliteit en voor witte suiker
vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 7 maart 1980.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk
in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 6 maart 1980.

Voor de Commissie

Finn GUNDELACH

Vice-Voorzitter

- (1) PB nr. L 359 van 31. 12. 1974, blz. 1.
(2) PB nr. L 170 van 27. 6. 1978, blz. 1.
(3) PB nr. L 162 van 30. 6. 1979, blz. 85.
(4) PB nr. L 61 van 6. 3. 1980, blz. 23.

BIJLAGE

**bij de verordening van de Commissie van 6 maart 1980 tot vaststelling van de
invoerheffingen voor witte suiker en ruwe suiker**

(Ecu / 100 kg)

Nr. van het gemeen- schappelijk douanetarief	Omschrijving	Bedrag der heffing
17.01	Beetwortelsuiker en rietsuiker, in vaste vorm : A. witte suiker ; suiker, gearomatiseerd of met toegevoegde kleurstoffen B. ruwe suiker	4,43 2,29 ⁽¹⁾

(1) Dit bedrag geldt voor ruwe suiker met een rendement van 92 %. Indien het rendement van de geïmporteerde ruwe suiker van 92 % afwijkt, wordt het bedrag van de toe te passen heffing berekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 837/68.

VERORDENING (EEG) Nr. 576/80 VAN DE COMMISSIE

van 6 maart 1980

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor granen en bepaalde soorten van meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2727/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1547/79⁽²⁾, en met name op artikel 16, lid 2, vierde alinea, eerste zin,

Gelet op het advies van het Monetair Comité,

Overwegende dat volgens artikel 16 van Verordening (EEG) nr. 2727/75 het verschil tussen de noteringen of de prijzen van de in artikel 1 van die verordening bedoelde produkten en de prijzen van deze produkten in de Gemeenschap kan worden overbrugd door een restitutie bij uitvoer;

Overwegende dat krachtens artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 2746/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende algemene regels voor de toekenning van restituties bij de uitvoer en criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag in de sector granen⁽³⁾, de restituties moeten worden bepaald met inachtneming van de situatie en de vooruitzichten van de ontwikkeling enerzijds van de beschikbare hoeveelheden granen en van de prijzen hiervan op de markt van de Gemeenschap en anderzijds van de prijzen van granen en van produkten van de sector granen op de wereldmarkt; dat het volgens dit artikel ook noodzakelijk is op de graanmarkten een evenwichtige situatie en een natuurlijke ontwikkeling van de prijzen en uitwisselingen te verzekeren en bovendien rekening moet worden gehouden met het economisch aspect van de voorziene uitvoeren en met het belang om verstoringen op de markt van de Gemeenschap te vermijden;

Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 2746/75 in artikel 3 de specifieke elementen, waarmee bij de berekening van de restitutie voor granen rekening moet worden gehouden, vaststelt;

Overwegende dat voor wat betreft meel, gries en griesmeel van tarwe en rogge, de specifieke criteria zijn vastgesteld in artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 2746/75; dat bovendien de voor deze produkten toe te passen restitutie moet worden berekend met inachtneming van de hoeveelheid granen benodigd voor de vervaardiging van de desbetreffende produkten; dat deze hoeveelheden zijn vastgesteld in Verordening nr.

162/67/EEG⁽⁴⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1607/71⁽⁵⁾;

Overwegende dat de situatie op de wereldmarkt of de specifieke eisen van bepaalde markten voor sommige produkten een differentiatie van de restitutie voor bepaalde produkten nodig kunnen maken;

Overwegende dat de restitutie eenmaal per maand moet worden vastgesteld; dat de restitutie tussentijds kan worden gewijzigd;

Overwegende dat, ten einde de normale werking van het stelsel van restituties te verzekeren, het nodig is voor de berekening van deze laatste:

- een omrekeningskoers gebaseerd op de effectieve pariteit voor de munteenheden welke onderling worden gehandhaafd binnen een contante maximummarge op een bepaald moment van 2,25 %;
- een omrekeningskoers voor de andere munteenheden gebaseerd op het rekenkundig gemiddelde van de contante wisselkoersen voor elke van deze munteenheden, geconstateerd gedurende een bepaalde periode ten opzichte van de munteenheden van de Gemeenschap bedoeld in het vorige streepje,

aan te houden;

Overwegende dat de toepassing van deze regelen op de huidige situatie in de sector granen en met name op de noteringen of prijzen van deze produkten in de Gemeenschap en op de wereldmarkt voert tot het vaststellen van de bedragen van de restitutie, zoals vermeld in de bijlage;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

De restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat van de in artikel 1, sub a), b) en c), van Verordening (EEG) nr. 2727/75 bedoelde produkten worden op de in de bijlage aangegeven bedragen vastgesteld.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 7 maart 1980.

⁽¹⁾ PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 188 van 26. 7. 1979, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 78.

⁽⁴⁾ PB nr. 128 van 27. 6. 1967, blz. 2574/67.

⁽⁵⁾ PB nr. L 168 van 27. 7. 1971, blz. 16.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 6 maart 1980.

Voor de Commissie

Finn GUNDELACH

Vice-Voorzitter

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 6 maart 1980 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor granen en bepaalde soorten van meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

		(Ecu / ton)
Tariefnummer	Omschrijving	Bedrag van de restitutie
10.01 A	Zachte tarwe en mengkoren voor uitvoer naar :	
	— Zwitserland, Oostenrijk en Liechtenstein	46,00
	— Iberisch schiereiland	54,00
	— andere derde landen	0
10.01 B	Harde tarwe	—
10.02	Rogge	35,00
10.03	Gerst	
	voor uitvoer naar :	
	— Zwitserland, Oostenrijk en Liechtenstein	48,00
	— Iberisch schiereiland	56,00
	— andere derde landen	—
10.04	Haver	
	voor uitvoer naar :	
	— Zwitserland, Oostenrijk en Liechtenstein	45,00
	— andere derde landen	—
10.05 B	Maïs, andere dan maïshybriden voor zaaidoeleinden	—
10.07 C	Sorgho	—
ex 11.01 A	Meel van zachte tarwe :	
	— asgehalte van 0 t/m 520 :	
	— voor uitvoer naar USSR	45,00
	— voor uitvoer naar derde landen	75,00
	— asgehalte van 521 t/m 600 :	
	— voor uitvoer naar USSR	45,00
	— voor uitvoer naar derde landen	75,00
	— asgehalte van 601 t/m 900 :	
	— voor uitvoer naar USSR	32,00
	— voor uitvoer naar derde landen	62,00
	— asgehalte van 901 t/m 1 100 :	
	— voor uitvoer naar USSR	32,00
	— voor uitvoer naar derde landen	62,00
	— asgehalte van 1 101 t/m 1 650 :	
	— voor uitvoer naar USSR	12,00
	— voor uitvoer naar derde landen	42,00
	— asgehalte van 1 651 t/m 1 900 :	
	— voor uitvoer naar USSR	12,00
	— voor uitvoer naar derde landen	42,00
ex 11.01 B	Meel van rogge :	
	— asgehalte van 0 t/m 700	60,00
	— asgehalte van 701 t/m 1 150	60,00
	— asgehalte van 1 151 t/m 1 600	60,00
	— asgehalte van 1 601 t/m 2 000	60,00
11.02 A I a)	Gries en griesmeel van tarwe (harde tarwe) :	
	— asgehalte van 0 t/m 950	—
	— asgehalte van 951 t/m 1 300	—
	— asgehalte van 1 301 t/m 1 500	—
11.02 A I b)	Gries en griesmeel van tarwe (zachte tarwe) :	
	— asgehalte van 0 t/m 520 :	
	— voor uitvoer naar USSR	45,00
	— voor uitvoer naar derde landen	75,00

NB : De zones zijn die welke worden omschreven door Verordening (EEG) nr. 1124/77 (PB nr. L 134 van 28. 5. 1977).

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE**BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**

van 8 februari 1980

inzake een procedure op grond van artikel 65 van het EGKS-Verdrag betreffende het systeem van prijsstelling voor verkopen van walserijprodukten af-handelaarsmagazijn op de Duitse markt

(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)

(80/257/EGKS)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, en met name op artikel 65,

Gezien het resultaat van de conform artikel 47 van het Verdrag verrichte verificaties,

Gehoord de betrokken ondernemersorganisatie overeenkomstig artikel 36 van het Verdrag,

In overweging van het volgende :

De Commissie heeft in de periode van 4 december 1972 tot 18 mei 1973 conform artikel 47 van het EGKS-Verdrag bij de ondernemersorganisatie „Bundesverband Deutscher Stahlhandel e. V.” te Düsseldorf (hierna „BDS” te noemen) en bij 21 Duitse staalhandelsondernemingen verificaties verricht met het doel, licht te verschaffen omtrent de activiteiten van de BDS, met name omtrent zijn rol bij de opstelling van zgn. „netto-magazijnprijslijsten” (Nettolager-vollpreislisten), en het gedrag van de organisatie en de staalhandelsfirma's bij de daadwerkelijke prijsstelling in het licht van artikel 65. Uit deze verificaties is naar voren gekomen dat „netto-magazijnprijslijsten” met medewerking van de BDS overeenkomstig een uniform calculatieschema voor de gehele Bondsrepubliek werden opgesteld en aan handelaren en verbruikers uitgedeeld en dat zij de basis voor het bereiken van een nagestreefd prijspeil vormden bij de verkopen van walserijprodukten uit de magazijnen van de handelaren.

De Commissie heeft de BDS bij brief van 31 oktober 1975 medegedeeld dat zij dit gedrag beschouwde als een inbreuk op artikel 65 en heeft de organisatie derhalve conform artikel 36, lid 1, van het EGKS-Verdrag in staat gesteld opmerkingen te maken. De BDS heeft deze opmerkingen schriftelijk bij brief van 9 februari 1976 en mondeling op een hoorzitting welke op 7 oktober 1976 plaatsvond naar voren gebracht. De procedure van de Commissie had tot op dat ogenblik voornamelijk betrekking op maatregelen die de BDS in de jaren 1970 tot en met 1972 ter stabilisatie van de prijzen op grondslag van de zgn. netto-magazijnprijslijsten had genomen en uitgevoerd.

In de loop van de procedure werd evenwel vastgesteld dat de BDS de actieve medewerking bij de prijsstelling door zijn leden door het opstellen van calculatieschema's en de verspreiding van prijslijsten voortzet. De BDS heeft op verzoek van de Commissie bij brief van 19 november 1976 zijn beleid te dien aanzien in details uiteengezet.

De Commissie heeft daarop besloten deze feiten in de procedure te betrekken. Zij heeft de BDS bij brief van 30 januari 1979 opnieuw in staat gesteld opmerkingen te maken, welke de BDS dan bij brief van 25 mei 1979 heeft ingediend.

I. DE FEITEN

1. De BDS omvat met meer dan 1 100 leden bijna alle Duitse staalhandelaren. Daaronder bevinden zich circa 450 firma's, welke voornaamste werkzaamheid

niet in de staalhandel gelegen is en die minder dan 1 000 ton walserijprodukten per jaar af-magazijn verkopen. De 25 grootste staalhandelfirma's dekken $\frac{2}{3}$ van de totale afzet af-magazijn in de staalhandel.

In 1977 bedroeg de aanvoer van walserijprodukten op de markt van de Bondsrepubliek 20,1 miljoen ton, waarvan 12,8 miljoen ton uit Duitse bedrijven en 7,3 miljoen ton uit import, waarvan 4,6 miljoen ton uit de EG van de Negen afkomstig was.

De magazijnafzet van de handel beliep 8,9 miljoen ton; 2,5 miljoen ton daarvan waren leveranties aan andere handelaren en 6,2 miljoen ton leveranties aan verwerkende bedrijven. De magazijnafzet dekte derhalve ongeveer 31 % van de Duitse marktaanvoer. De rest ging naar rechtstreekse leveranties van de bedrijven aan de verwerkende industrie en naar zogenaamde „Streckengeschäfte”, waarbij de handelaar als bemiddelaar optreedt, maar de leveranties rechtstreeks van de producent naar de gebruiker gaan. Ongeveer 82 % van de leveranties af-handelaarsmagazijn betroffen balken, staafstaal, betonstaal, breedflansbalken en dikke plaat.

De BDS vertoont een sterk gelede structuur. Zijn organen zijn: de gebiedsvergadering, de ledenvergadering, de raad van bestuur, het bestuur in engere zin en het dagelijks bestuur. Het werk van de raad van bestuur wordt gesteund door zes raden (voor de verschillende groepen produkten) en zes comités (voor de verschillende categorieën problemen, zoals „marktonderzoek”, „statistiek en afzetpolitiek”, „fiscale vraagstukken”, „recht en mededinging”). De lopende werkzaamheden van de BDS liggen in handen van het hoofdkantoor en de acht daarnaast bestaande gebiedskantoren. Bovendien beschikt de BDS voor de vervulling van zijn taken over een eigen verkoopmaatschappij; deze zorgt ook voor het drukken van individuele prijslijsten voor de aangesloten ondernemingen.

A. De „netto-magazijnprijslijsten” ten tijde van de verificaties

De door de Commissie verrichte verificaties hadden voornamelijk de „netto-magazijnprijslijsten voor walserijprodukten” en de functie daarvan bij de prijsstelling op de Duitse staalmarkt tot onderwerp.

2. Bij de opstelling van de netto-magazijnprijslijsten (NLV-lijsten) vond een differentiatie plaats tussen groepen produkten (vlakke produkten en profielen) en territoriale zones (zeven prijszones die met de verschillende transportkosten overeenkwamen). Uitgangspunt voor de calculatie van de magazijnprijzen waren de producentenprijzen, d.w.z. de door de Duitse staalfabrikanten gepubliceerde prijslijsten (basisprijzen zonder eventuele tijdelijke rabatten). De BDS ging daarbij uit van uniforme producentenprijzen met inachtneming van de op de prijslijsten van de bedrijven gepubliceerde vrachtbases (Oberhausen, Essen, Siegen en Saarbrücken). De NLV-lijsten — uitgave mei 1972 — omvatten b.v. toeslagen wegens geringe hoeveelheden,

voor- en verdertransport, algemene kosten (27,5 %, met inbegrip van 5 % winst) en een kortingsmarge van 60 DM per ton. Het uitvoerend bestuur van de BDS heeft dienaangaande verklaard dat deze prijslijsten voor handelaren en gebruikers op basis van de variërende producentenprijzen door een geregeld wisselende, supraregionaal werkzame staalhandelsonderneming met calculatiesteun van de BDS werden opgesteld. Het ging daarbij, aldus het bestuur, om niet-bindende richtprijzen voor verkopen af-handelaarsmagazijn, die slechts ten doel hadden de markttransparantie te vergroten.

3. Uit het onderzoek is echter gebleken dat voor de opstelling en de publikatie van de prijslijsten — uitgave mei 1972 — in werkelijkheid de BDS verantwoordelijk was. Met het oog daarop vond in het „Comité voor marktonderzoek, statistiek en afzetpolitiek” een aantal voorbereidende besprekingen plaats, waarbij nauwkeurige richtlijnen voor de prijsverhogingen en calculatiewijzigingen werden overeengekomen „met het doel in de magazijnvolprijslijsten met de intussen opgetreden kostenverhogingen rekening te houden en het calculatiesysteem geleidelijk voor het gehele Bondsgebied uniform te maken” (zie notulen betreffende de vergadering van het BDS-comité voor „Marktonderzoek, statistiek en afzetpolitiek” op 8 maart 1972 in Düsseldorf en de bij het slotprotocol ingesloten „Circulaire van de BDS” met de hand gedateerd 10 maart 1972).

4. Bij de opstelling van de prijslijsten werd ook de raad van bestuur van de BDS voortdurend op de hoogte gehouden. Hij werd namelijk in kennis gesteld „over het calculatieschema van een supraregionaal werkzame handelsonderneming voor industriële afnemers”. Dit schema bevatte o.a. de volgende bestanddelen: differentiatie van de producententoeslagen wegens geringe afname o.g.v. doorloopsnelheid; verhoging van de forfaitaire kosten tot 27,5 %; nieuwe transporttarieven; drie prijsgroepen voor hoeveelheden tot 100 kg/van 101 tot 500 kg/boven 500 kg; afzonderlijk vermelde rendabeler snijtoeslagen voor staafstaal, balken en breedflansbalken; metergewichten voor staafstaal. De raad van bestuur werd bovendien in kennis gesteld „van de chronologische volgorde van de publikatie van de magazijnprijzen door de aangesloten ondernemingen” (zie slotprotocol van de vergadering van de raad van bestuur van de BDS op 18 april 1972).

5. Van de zijde van de supraregionaal werkzame handelsonderneming, die harerzijds opdracht voor het drukken van de nieuwe prijslijsten heeft gegeven, de Carl Spaeter GmbH, Duisburg, werd verklaard dat zij niet heeft deelgenomen aan de calculatie van deze magazijnvolprijslijsten. Zij stond echter in geregelde briefwisseling met de BDS en zijn verkoopmaatschappij over de publikatie. Zij deelde de BDS mede dat zij akkoord ging met het voornemen haar concurrenten van deze prijsveranderingen op de hoogte te stellen, resp. op verzoek een afdruk van deze magazijnprijslijst

ter hand te stellen (zie brief van 21 maart en 4 mei 1972 aan de BDS, alsmede brief van 28 maart 1972 aan de verkoopmaatschappij van de BDS met kopie aan de BDS);

6. Het drukken en verspreiden van de NLV-lijsten vonden plaats door de „Verkoopmaatschappij van de BDS”, Bochum, en voor de zone Noord door de drukkerij Ebeling, Hamburg. De BDS stelde zijn leden bij circulaire op de hoogte van de publikatie van nieuwe NLV-lijsten, waarbij gewoonlijk de verschillen ten opzichte van de oude lijsten bekend werden gemaakt.

De verkoopmaatschappij van de BDS had doorlopende bestellingen van de BDS-leden voor nieuwe drukken. Volgens inlichtingen van de verkoopmaatschappij van de BDS zijn van de editie van mei 1972 ongeveer 117 000 NLV-lijsten voor profielen en 70 000 NLV-lijsten voor vlakke produkten onder handelaren en verbruikers verdeeld.

7. De NLV-lijsten waren volgens de informatie van de betrokken ondernemingen vrijblijvend en vormden slechts een basis voor de berekening van magazijnprijzen waarover vrij werd onderhandeld. Uit een verificatie is gebleken dat in de periode tussen april-mei 1972 en februari-maart 1973 de in de NLV-lijsten opgegeven prijzen door de handelaren slechts bij uitzondering werden gerealiseerd; de lijstprijs werd echter geregeld als „basisprijs” aanvaard, waarover de handelaren hun afnemers op grond van de conjunctuursituatie en de bestaande afzetstructuren uiteenlopende rabatten verleenden. Sinds de opleving van de markt in maart 1973 werd voor de aansluitende maanden echter een grotere uniformiteit bij de rabatten geconstateerd.

8. De BDS heeft met nadruk gestreefd naar een uniforme prijsstelling op basis van de NLV-prijslijsten. De organisatie speelde een actieve rol, met name in de perioden van flauwte op de markt, om te komen tot „prijsstabilisatie”. De BDS trachtte, om dit te bereiken, de handelaren regionaal tot prijs- en rabatafspraken te bewegen, zoals uit een aantal notulen en circulaires van de organisatie uit de jaren 1971 en 1972 blijkt.

Door de gebiedsbesturen werd medegedeeld dat op basis van de bestuursaanbevelingen van 1 en 11 juni „in alle gebieden gesprekken hebben plaatsgevonden om het dalen van de prijzen een halt toe te roepen. Dit streven moet naar de mening van de raad van bestuur zowel in regionale gesprekken als schriftelijk door de BDS worden voortgezet.”

Er werd de nadruk op gelegd dat de aanbevelingen om onvoorwaardelijk de regionale prijspublicaties in acht te nemen, door alle handelsondernemingen voor alle transacties moesten worden gevolgd (zie punt „Marktsituatie naar vakgroepen produktgroepen) van de vergadering van de raad van bestuur van de BDS van 7 juli 1970”).

Het bestuur in engere zin richtte zich op 11 juni 1970 tot een aantal belangrijke magazijnhoudende handela-

ren en nodigde dezen uit „deze actie voor stabilisatie van de markt actief te ondersteunen”. Daarnaast werden in de afzonderlijke gebieden door de leden van de BDS op regionale en supraregionale grondslag gesprekken gevoerd met het doel „transparantie in het prijsgedrag te verkrijgen en van de individuele ondernemingen een gedrag te verwachten, dat in overeenstemming is met de verklaringen die zijzelf hebben afgelegd” (zie circulaire van de BDS van 16 juli 1970 „Marktinformatie”).

De bestuursleden rapporteerden op de vergaderingen van de raad van bestuur van de BDS op 2 december 1970 en 27 januari 1971 uit de gebieden dat „de na het initiatief van de met producenten verbonden handelsmaatschappijen ingeleide inspanningen voor de stabilisatie van de magazijnprijzen regionaal tot een verbetering van de prijsituatie hebben geleid” en naast de uitwisseling van observaties op de markt moesten worden voortgezet.

Tenslotte werd op de BDS-vergadering van 9 september 1971 bij de bespreking van mogelijkheden tot verbetering van de opbrengsten in het magazijnbedrijf afgesproken „dat hier met speciale aandacht voor een inachtneming van kostenaspecten slechts regionale oplossingen denkbaar en uitvoerbaar zijn. Met het oog op de publikatie van maximumrabatten moeten derhalve in de individuele rayons en regionale kringen gesprekken worden aangegaan met de magazijnhoudende handel (de kantoren hebben deze gesprekken intussen ingeleid”).

9. Uit onvermijdelijk tot slechts bepaalde gebieden beperkte verificaties is verder gebleken dat in de jaren 1970 tot 1972 in de gebieden Mannheim/Ludwigshafen, Frankfurt, Saarbrücken en Stuttgart gesprekken of vergaderingen hebben plaatsgevonden waaraan bijna steeds dezelfde handelsondernemingen, resp. personen deelnamen. Deze vergaderingen vonden ten dele op initiatief van de BDS, ten dele van BDS-leden, d.w.z. voornamelijk de regionale woordvoerders, plaats en kwamen gewoonlijk met medewerking van de BDS tot stand. Het voornaamste doel van deze vergaderingen was de onderlinge afstemming inzake minimumprijzen resp. maximumkortingen over de NLV-prijslijsten voor verkopen van walserijprodukten af-handelaarsmagazijn. De absolute prijslimieten waren daarbij de „lijstprijzen” van de kantoren of de producenten.

De vastgestelde minimumprijzen lagen boven de marktprijzen. Zij zijn door deelnemers aan de vergaderingen, met name door vrije handelaren bij tijd en wijle onrealistisch genoemd en werden bij een zwakke marktsituatie geregeld onderschreden. De produktiegebonden handel speelde een essentiële rol bij het streven naar de handhaving van minimumprijzen, met name ook door de hem door zijn resp. producenten opgelegde verplichting, niet onder hun lijstprijzen te gaan. De produktiegebonden handel heeft b.v. in deze zin in het rayon Mannheim/Ludwigshafen bij een poging van de vrije handelaren om de minimumprijzen iets realistischer vast te stellen, bezwaar gemaakt.

10. Tenslotte werd geconstateerd dat de BDS onder de titel „marktverkenning/marktinformatie” circulaire aan zijn leden heeft toegezonden, die verkapte publicaties waren van de in de rayons uitgewerkte resp. overeengekomen minimumprijzen. Daarentegen mocht marktinformatie waaruit bleek dat men onder de kantoorlijstprijzen was gegaan, blijkens een instructie van de BDS aan zijn regionale kantoren, niet worden gepubliceerd, omdat zij „ondubbelzinnig in strijd zijn met het belang van een stabilisatie van het prijsniveau op de markt”.

B. Huidige medewerking van de BDS bij de prijsvorming door zijn leden

De huidige politiek van de BDS op het gebied van de prijsvorming houdt in dat zijn leden over wijzigingen van de producentenprijzen op de hoogte worden gesteld, dat door eigen deskundigen calculatieschema's voor de aangesloten ondernemingen worden opgesteld en door individuele handelaren uitgewerkte prijslijsten onder de leden worden verspreid. Volgens inlichtingen van de betrokkenen geschiedt dit in de praktijk als volgt :

i) *Informatie over wijzigingen van de producentenprijzen*

11. De productieondernemingen stellen prijslijsten op, die de voor hun produkten geldende prijzen bevatten. Deze prijslijsten vormen de basis voor de afwikkeling van de transactie tussen de producent en de door hem rechtstreeks bevoorradende groothandelaren, alsmede bij „Streckengeschäfte” tussen deze groothandelaren en de kleinere groothandelaren die van rechtstreekse afname zijn uitgesloten. Bovendien vormen deze prijslijsten de basis voor de berekening van de magazijnprijslijsten.

Volgens de prijslijsten van de Duitse staalproducenten worden als „rechtstreekse handelaren” slechts staalhandelsondernemingen erkend die in staat zijn een bepaalde hoeveelheid per produkt en jaar op de gemeenschappelijke markt te kopen. Momenteel zijn ongeveer 110 tot 120 staalhandelsondernemingen met inbegrip van hun filialen toegelaten tot directe afname van alle walserijprodukten. Ongeveer 90 tot 100 handelsondernemingen mogen slechts voor bepaalde walserijprodukten als rechtstreeks handelaar optreden.

In geval van verandering in de verkoopprijzen zendt de producent zijn nieuwe prijslijsten gewoonlijk alleen aan de weinige groothandelaren toe met wie hij rechtstreekse commerciële relaties onderhoudt. De BDS heeft echter, omdat de van rechtstreekse afname uitgesloten groothandelaren er door de vergaande betekenis van de prijslijsten eveneens belang bij hebben deze zo spoedig mogelijk na de publicatie te ontvangen, op zich genomen deze leemte in de informatie te vullen.

De verkoopmaatschappij van de BDS laat, wanneer de producentenprijslijsten van Duitse bedrijven — voorzo-

ver het gaat om verhogingen — zijn gewijzigd op verzoek deze prijslijsten nadrukken en aan de belanghebbende staalhandelsondernemingen toezenden. De BDS deelt zijn leden wijzigingen in de basisprijzen in zijn maandelijks informatiedienst mede.

ii) *Medewerking van de BDS bij de opstelling van calculatieschema's*

12. De magazijnprijslijsten worden op basis van de producentenprijslijsten gecalculeerd. De BDS heeft dienaangaande medegedeeld dat gezien het grote aantal walserijprodukten, de onderverdeling daarvan naar afmetingen en kwaliteiten, de detaillering van de lijstprijzen per produkt met toeslagen en rabatten en de onderverdeling van de prijzen af-magazijn naar transportzones, iedere wijziging in de producentenverkoopprijzen een kostbare en gecompliceerde nieuwe calculatie noodzakelijk maakt. De grootste moeilijkheid bestaat daarin dat de vaste kosten die het grootste deel van de in het magazijnbedrijf ontstane kosten vormen, moeten worden doorberekend naar het betrokken bestelde tonnage, alvorens de desbetreffende magazijnprijs kan worden berekend; alleen op die wijze kunnen verkeerde calculatie en verliezen worden vermeden. De nieuwe calculatie kan gezien deze moeilijkheden slechts door grote handelsondernemingen met hun betere technische en personele hulpmiddelen worden tot stand gebracht. Daarentegen zijn handelsondernemingen met geringere omzetten nauwelijks in staat zowel de wijziging in de producentenprijslijsten als de daaruit voortvloeiende consequenties voor de calculatie te overzien.

De BDS heeft daarom zijnerzijds al jarenlang bij het opstellen van calculatieschema's medegewerkt.

De calculatieschema's voor de magazijnprijzen sinds 1972 vertonen verschillen, maar alle overgelegde modellen bevatten bepaalde calculatietarieven. Bij de Modelcalculatie 7 van 5 november 1974 gaat het om „franco-magazijnprijzen”. Voor de calculatie daarvan ging men uit van een „deeleffectiefprijs” (d.w.z. basisprijs met inbegrip van kwaliteitstoelage). De hier gecalculeerde magazijnprijs houdt o.a. voor profielen en vlakke produkten (ten dele verder onderverdeeld naar produktgroepen) in :

- een naar gemiddeld afgenomen hoeveelheden onderverdeelde „toeslag wegens geringe afname”, die is uitgedrukt in DM/t-eenheden, onderverdeeld naar vier zogenaamde doorloopsnelheidsgroepen ;
- een op dezelfde wijze onderverdeelde, naar de doorloopsnelheid gerichte „productieafmetingstoelage”, en gelijkelijk voor alle produkten :
- „vaste kosten per bestelling en per post” berekend voor partijen van 1 000 kg en omgerekend voor bestellingsgewicht van 500 kg, van 101 tot 500 kg (gemiddeld 300 kg) en tot 100 kg ;

— een winstmarge van 5 % over het totaal van de calculatiefactoren.

De toeslagfactoren/produkt, waarmee bij de magazijn-prijscalculatie rekening wordt gehouden, zijn in het kader van het BDS-onderzoek naar de gangbaarheid resp. doorloopsnelheid vastgesteld.

Volgens gegevens van de BDS is eerst in de afgelopen jaren inzicht gegroeid inzake de factoren die calculatie beïnvloeden, al heeft dit begrip nog slechts bij enkele ondernemingen tot resultaten geleid. Het zou thans zo zijn dat de calculatieschema's door individuele handelsondernemingen worden uitgewerkt; op verlang van de ondernemingen staan deskundigen van de BDS ter beschikking om daarbij te assisteren. Ingeval de magazijnverkooprijzen wijziging ondergaan en een handelsonderneming zich daarop genoodzaakt ziet haar NLV-prijslijst te wijzigen, berekent zij haar nieuwe verkooprijzen aan de hand van dit schema.

iii) *Informatie over het opstellen van nieuwe magazijn-prijslijsten en de verspreiding daarvan*

13. Het drukken van nieuwe NLV-prijslijsten wordt door de handelsondernemingen gewoonlijk overgelaten aan de verkoopmaatschappij van de BDS. Aangezien de kleinere handelaren er in zulk geval om de hierboven beschreven redenen belang bij hebben zo spoedig mogelijk op de hoogte te geraken van de nieuwe calculatie van grote handelsondernemingen, gaat de verkoopmaatschappij in dat geval te werk als bij een wijziging van de producentenprijslijsten.

Na de opdracht van een groothandelaar tot het drukken van nieuw gecalculerde magazijn-prijslijsten te hebben voltooid, stelt zij de leden van de BDS over het bestaan van zulk een nieuwe lijst in kennis en vraagt zij de opdrachtgever, toe te staan dat de prijslijst door de andere groothandelaren wordt overgenomen.

Indien de opdrachtgever zich daarmee akkoord heeft verklaard, biedt zij de overige handelaren een afdruk van de prijslijsten aan. Het staat hun vrij zich geheel of gedeeltelijk bij de nieuwe calculatie aan te sluiten of daarvan afstand te nemen.

Aangaande het toepassingsgebied en de betekenis van de magazijn-prijslijsten heeft de BDS verklaard dat deze bij transactie van gemiddelde omvang (ongeveer 100 tot 500 kg) uit magazijnvoorraden, die wat het aantal transacties betreft een groot, maar wat de totale hoeveelheid betreft een gering percentage van de totale magazijntransacties uitmaken, rechtstreeks worden toegepast; wel worden, aldus de BDS, gewoonlijk de basisrijzen van de NLV-prijslijst met individuele kortingen gecombineerd. Bij andere hoeveelheden dient de NLV-prijslijst slechts als oriëntatie voor de concrete prijsstelling; zo worden, aldus de BDS, bij transacties over grotere hoeveelheden (b.v. 5 000 kg en meer) in het algemeen rijzen per duizend kilo overeengekomen en bij transacties over minimumhoeveelheden (van 1 tot 99 kg) kiloprijzen.

14. In haar schriftelijke en mondelinge commentaren heeft de betrokken ondernemersvereniging de boven omschreven feitelijke constatering van de Commissie in principe als juist erkend. Zij bestrijdt evenwel dat zij inbreuk heeft gemaakt op de concurrentieregels van het EGKS-Verdrag. Dienaangaande stelt zij voornamelijk het volgende: het door haar toegepaste prijsvormingssysteem houdt volgens haar rekening met de concrete omstandigheden op de staalmarkt. Het dient vooral de stabilisatie van de markt in tijden waarin er flauwte heerst en dus een doel dat eveneens door de organen van de Gemeenschap wordt nagestreefd. Dit systeem zou echter ook in overeenstemming met het Verdrag zijn, omdat het bijdraagt tot verhoging van de markttransparantie. Het opent de staalhandelsondernemingen dezelfde mogelijkheden voor de publikatie van hun prijzen als de staalproducenten ter beschikking staan op basis van artikel 60, lid 2, van het EGKS-Verdrag.

II. TOEPASSELIJKHEID VAN ARTIKEL 65, LID 1

15. Volgens artikel 65, lid 1, van het EGKS-Verdrag zijn verboden alle overeenkomsten tussen ondernemingen, alle besluiten van de verenigingen van ondernemingen en alle onderling samenhangende gedragingen, welke er direct of indirect toe zouden kunnen leiden om op de gemeenschappelijke markt de normale werking van de mededinging te beletten, te beperken of te vervalsen.

Onder deze bepaling vallen niet slechts de formele besluiten die overeenkomstig de in de statuten van de organisatie voorgeschreven procedure en de statutaire doelen van de organisatie zijn tot stand gekomen en alle leden rechtens binden; of een besluit van de organisatie van dwingende aard is, dan wel slechts een aanbeveling vormt, is voor de toepassing van het kartelverbod niet relevant, zolang het — zij het slechts qua tendens — er toe leidt het gedrag van de leden van de organisatie inzake de mededinging vast te leggen of te beïnvloeden. Feitelijke handelingen van een ondernemersorganisatie, haar organen of haar onderafdelingen staan gelijk met een „besluit” in de zin van artikel 65, lid 1, want men moet ervan uitgaan dat de organisatie ook daar niet zonder de — uitdrukkelijke of stilzwijgende — toestemming van haar leden optreedt. Heeft dit feitelijke gedrag dezelfde concurrentiebeperkende of -vervalsende tendens, dan valt het eveneens onder het toepassingsgebied van de verbodsbepaling.

De hier gegeven interpretatie is in overeenstemming met de tekst, de zin en het doel van artikel 65. Deze bepaling verbiedt in het algemeen alle overeenkomsten, besluiten en gedragingen welke ten doel hebben de normale mededinging te verhinderen, te beperken of te vervalsen. Zij geldt derhalve ook voor organisaties, indien hun eigen optreden of dat van de in haar georganiseerde ondernemingen de gevolgen in het leven kunnen roepen die het Verdrag wil voorkomen.

Deze constatering wordt bevestigd door artikel 48 : daarin worden verenigingen slechts werkzaamheden toegestaan die niet strijdig zijn met de bepalingen van het Verdrag ⁽¹⁾.

16. De BDS is als ondernemersorganisatie onderworpen aan de voorschriften van artikel 65, want zijn leden zijn ondernemingen in de zin van artikel 80.

A. Beperkingen op grond van de NLV-prijslijsten ten tijde van de verificaties

17. De BDS heeft in de jaren 1970 tot 1972 het verbod van artikel 65, lid 1, voortdurend geschonden, omdat het „netto-magazijnprijslijsten” voor de verkoop van walselijproducten af-handelaarsmagazijn liet opstellen en onder zijn leden verspreidde (zie hierboven I.A).

Dat daardoor de mededinging kon worden beperkt blijkt reeds uit de inhoud van de NLV-prijslijsten. De daarin opgenomen handelaarsprijzen waren gebaseerd op een uniform calculatieschema. Daarbij werd niet slechts uitgegaan van uniforme producentenprijzen, maar werden ook de andere prijsbestanddelen, waaronder de kosten van voor- en doorvervoer, de algemene kosten van handelaren, de toeslagen wegens geringe hoeveelheden en de winsten tot in details vermeld. Er werd slechts gedifferentieerd naar groepen producten en zones ; de toepasselijke vaststelling van de betrokken producten en gebieden en de omvang van de individuele afwijkingen bleek echter uit de NLV-prijslijsten zelf. Tenslotte werd in deze prijslijsten een uniforme kortingsmarge vastgesteld. De verspreiding van op deze wijze opgestelde netto-prijslijsten onder de leden leidde er onvermijdelijk toe dat de laatsten in de richting van een uniforme calculatie en bovendien van een uniforme prijspolitiek werden beïnvloed, waarin met de individuele situatie van de betrokken staalhandelsondernemingen en met name met hun uiteenlopende structuur en concurrentiepositie geen rekening werd gehouden.

18. De BDS heeft overigens dit doel zeer bewust nagestreefd, zoals uit zijn verklaringen en uit zijn overige gedragingen blijkt. De zin van de NLV-prijslijsten was, volgens opmerkingen van de BDS zelf, voornamelijk daarin gelegen dat werd bijgedragen tot een prijsstabilisatie op de Duitse staalmarkt ; het ging er derhalve niet om, kleine en middelgrote ledenondernemingen bij de *individuele* calculatie en vaststelling van hun verkoopprijzen te assisteren. Ook uit het feit dat bij iedere wijziging in de prijzen af-fabriek nieuwe NLV-lijsten werden opgesteld en verzonden, blijkt duidelijk dat de BDS daarvan bewust als middel tot verzwakking van de prijsconcurrentie gebruik maakte.

In dezelfde richting wijzen voorts bepaalde concrete maatregelen die de BDS nam om het niveau van de

opbrengsten in het magazijnbedrijf in het algemeen te verhogen. In dit verband moeten met name de herhaalde pogingen van de BDS worden genoemd om regionale prijs- en rabatafspraken tot stand te brengen, het onderbieden van producentenverkoopprijzen door vaststelling van minimumprijzen of maximumrabatten te verhinderen en marktinformatie, waaruit bleek dat men onder de minimumprijs was gebleven, te onderdrukken. Deze maatregelen hadden ten doel het marktgedrag van de leden zelfs uniform te maken op gebieden waarvoor de NLV-prijslijsten de ondernemingen nog een zekere individuele handelingsruimte toelieten, met name op het gebied van de vaststelling van prijzen en rabatten.

19. Voor de toepassing van artikel 65, lid 1, is niet relevant of en in welke omvang de suggesties van de BDS door de aangesloten ondernemingen zijn aanvaard. Een inbreuk op het kartelverbod is reeds aanwezig wanneer de maatregelen van de organisatie objectief de mededinging tussen de leden konden beperken. Aan deze voorwaarde is, gezien het bovenstaande, op ondubbelzinnige wijze voldaan. Volgens de constatering van de Commissie zijn de door de BDS nagestreefde concurrentiebeperkingen echter ook in feite althans ten dele ingetreden. De in de NLV-prijslijsten opgegeven verkoopprijzen zijn door de staalmagazijnhandelaren geregeld als „basisprijzen” erkend, waarover vervolgens individuele rabatten werden verleend. Het door de BDS toegepaste systeem heeft derhalve in de jaren 1970 tot 1972 zo niet tot een uitschakeling, dan toch tot een verzwakking van de prijsconcurrentie tussen de Duitse staalmagazijnhandelaren geleid.

B. Beperkingen als gevolg van de huidige medewerking van de BDS aan de prijsvorming door zijn leden

20. Ook de maatregelen die de BDS sinds 1973 op het gebied van de prijsstelling heeft genomen zijn niet met artikel 65, lid 1, van het Verdrag verenigbaar, omdat zij alle ten doel hebben, de door de aangesloten ondernemingen berekende prijzen voor leveranties af-staalhandelsmagazijn uniform te maken en zo een prijsevenwicht in het leven te roepen op een ander niveau dan bij normale concurrentieomstandigheden zou zijn ontstaan.

i) Informatie over de wijziging van producentenprijzen

21. Er bestaat geen bezwaar tegen, dat de BDS zijn leden van wijzigingen in de producentenprijzen op de hoogte stelt (zie hierboven I B i)). Volgens artikel 60, lid 2, van het Verdrag zijn de staalproducenten in de Gemeenschap verplicht, hun op de gemeenschappelijke markt toegepaste prijschalen en verkoopvoor-

⁽¹⁾ HvJEG, 19. 3. 1964 (Sorema tegen Hoge Autoriteit, 67-63), Jurispr. 1964, blz. 319, 337 e.v.

waarden openbaar te maken. Gegevens over de producentenverkooprijzen zijn derhalve voor een ieder, derhalve ook voor de staalhandelaren, toegankelijk, ongeacht of hun die door de staalproducenten rechtstreeks worden geleverd dan wel door andere handelaren die tot rechtstreekse afname zijn toegelaten. Door de vermenigvuldiging en verspreiding van de producentenprijzlijsten wil de BDS zijn van rechtstreekse afname uitgesloten ledenondernemingen het verkrijgen van informatie vergemakkelijken en een eventuele informatievoorsprong van de rechtstreeks afnemende staalhandelaren aan wie de bedrijfsprijzlijsten door de producenten zelf worden ter hand gesteld, teniet doen. Dit beleid draagt er mede toe bij dat het in artikel 60, lid 2, nagestreefde doel, de markttransparantie in het stadium van de productie, wordt verwezenlijkt. Het blijft derhalve binnen het kader van een rechtmatige activiteit van de organisatie in de zin van artikel 48, lid 1, derde zin, van het Verdrag. Voor een vervalsing van de normale concurrentieomstandigheden ten nadele van de rechtstreeks afnemende staalhandelaren behoeft niet te worden gevreesd zolang de kosten voor het drukken en verspreiden van de prijslijsten alleen ten laste komen van de belanghebbende ondernemingen van de BDS.

ii) *Medewerking van de BDS bij het opstellen van calculatieschema's*

22. Daarentegen maakt de medewerking van de BDS bij het opstellen van calculatieschema's voor zijn leden, in ieder geval in de vorm waarin zij tot dusver werden verleend (zie hierboven, I B ii)), inbreuk op het verbod van artikel 65, lid 1, van het Verdrag.

23. Naar het oordeel van de Commissie bestaan er tegen gemeenschappelijke calculatieschema's voor meerdere ondernemingen kartelrechtelijk gezien, alleen geen bezwaren wanneer zij ertoe beperkt blijven de afzonderlijke factoren die voor de prijsstelling beslissend zijn — met name de verschillende kostensoorten — aan te geven, te analyseren en onder te verdelen en methoden voor de omslag van de ontstane kosten over de verschillende kostendragers (produkten of diensten) te ontwikkelen. Calculatieschema's die bepaalde calculatietarieven inhouden, moeten daarentegen beschouwd worden als aanbevelingen die tot een beperking van de mededinging kunnen leiden ⁽¹⁾.

24. De sinds 1973 toegepaste modellen voor de opstelling van „franco-magazijnrijzen” voldoen aan de laatstgenoemde voorwaarde. Tegen vorm en opbouw van deze modellen als zodanig kan weliswaar geen bezwaar worden gemaakt. De daarin opgenomen classificatie van de afzonderlijke walserijprodukten naar pro-

duktsoorten en groepen, de inachtneming van de verschillende afmetingen en kwaliteiten, de differentiatie van de opslagkosten aan de hand van de doorloopsnelheid van de individuele produkten, alsmede de verdeling van de vaste kosten in overeenstemming met het bestellingstonnage lijken aan hun doel te beantwoorden en de gebruiker van het berekeningsschema een realistische calculatie van zijn kosten te vergemakkelijken. De door de BDS overgelegde calculatiemodellen gaan echter in zoverre de grenzen van het kartelrechtelijk toelaatbare te buiten doordat zij aan de individuele berekeningsfactoren concrete waardevermeldingen verbinden. Dit geldt voor de naar gemiddelde afnamegrootte onderverdeelde „toeslag wegens geringe afname”, evenzeer als voor de zogenaamde „productieafmetingstoeslag”, waarin rekening wordt gehouden met de doorloopsnelheid der produkten. De beide toeslagen zijn onderverdeeld naar produktsoorten (profielen, vlakke produkten) en produkten en ondergebracht in de categorieën „zeer gangbaar”, „gangbaar”, „minder gangbaar”, „niet gangbaar”, die telkens met een vast bedrag in DM per ton zijn ingezet. De „vaste kosten per bestelling en per post” worden eveneens in vaste DM-bedragen per ton over de verschillende kostendragers omgeslagen. Ten slotte wordt voor de winstmarge van de staalmagazijnhandelaren een uniform tarief van 5 % vermeld.

25. Aldus opgestelde calculatieschema's werken als aanbevelingen. Zij vormen voor de ondernemingen die er gebruik van maken een stimulans om de in het model vervatte calculatietarieven bij de berekening van hun kosten en derhalve indirect bij de opstelling van hun verkoopprijzen over te nemen of althans deze waarden te benaderen. In zoverre maakt het geen verschil of de betrokken kostenfactoren in absolute getallen dan wel in de vorm van percentsgewijze toeslagen zijn uitgedrukt. In beide gevallen gaat het niet meer om de verlening van technische hulp met het doel de ondernemingen over de verschillende mogelijkheden van een prijsvorming op basis van een juiste kostprijscalculatie voor te lichten, maar om een concrete en omvangrijke beïnvloeding van hun prijspolitiek.

26. De vermelding van bepaalde kostentarieven in de modelcalculaties van de „franco-magazijnrijzen” is — in tegenstelling tot hetgeen de BDS meent — ook niet gerechtvaardigd wanneer in deze tarieven de op grond van bedrijfsvergelijkingen verkregen gemiddelde kosten van de Duitse staalmagazijnhandelaren tot uitdrukking komt. Juist de doorsneewaarden van een bedrijfstak worden in de economische praktijk geregeld opgevat als aanbevolen richtwaarden en door een groot deel van de ondernemingen opgevolgd. Het opnemen van dergelijke data in een calculatieschema leidt er derhalve toe dat een groot aantal gebruikers zich bij de berekening van hun bedrijfskosten niet door de daadwerkelijke kostensituatie, maar door een fictieve groothed laten leiden en dienovereenkomstig de afzonderlijke kostenelementen te hoog dan wel te laag waarderen.

⁽¹⁾ Bekendmaking inzake overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen betreffende samenwerking tussen ondernemingen, afdeling II, nr. 1 (PB nr. C 75 van 29. 7. 1968, blz. 3, gecorrigeerd in PB nr. C 93 van 18. 9. 1968, blz. 3).

27. Met het belang dat voor de ondernemingen gelegen is in een objectieve toepassing van de resultaten van kosten- en bedrijfsvergelijkingen kan op een andere wijze rekening worden gehouden. Het is daarvoor voldoende, per calculatiefactor telkens de feitelijke geconstateerde minimum- en maximumkosten tegenover elkaar te stellen, dan wel uit de verkregen data een aantal te kiezen en als calculatievoorbeelden te gebruiken; de laatstgenoemde methode mag echter niet ontaarden in een verkapte bekendmaking van marges. Evenmin is er bezwaar tegen dat de aldus vermelde waarden worden onderverdeeld naar categorieën bedrijfsomvang, hetgeen bij de uiteenlopende structuur van de Duitse staalhandelsondernemingen zeer voor de hand ligt.

28. Het gebruik van de tot dusver toegepaste modelcalculaties leidt tot een beperking van de prijsconcurrentie tussen de Duitse staalmagazijnhandelaren. Onomstotelijk staat vast dat deze modellen alle leden van de BDS ter beschikking staan en door een groot deel van de ondernemingen waarvoor zij bestemd zijn ook werkelijk worden gebruikt. Op deze ondernemingen wordt druk uitgeoefend om een calculatie op basis van de in het schema genoemde vaste tarieven te doen plaatsvinden. Zij calculeren hun individuele bedrijfskosten derhalve niet meer op autonome wijze en aan de hand van hun eigen kostensituatie, maar overeenkomstig gemeenschappelijke uniforme richtwaarden. Dit solidaire optreden op het gebied van de kostenberekening heeft tot gevolg dat ook de prijspolitiek van de betrokken ondernemingen wordt geharmoniseerd. De door de BDS overgelegde calculatieschema's houden vaste calculatietarieven voor de meeste prijsbestanddelen, met inbegrip van de winstmarge, in. De overige kostenelementen die in de calculatiemodellen niet zijn becijferd (basis- of deeleffectiefprijs, transportkosten, lopende posten), liggen naar hun aard van tevoren vast en onttrekken zich grotendeels aan de invloed van de magazijnhandelaren. Daar komt nog bij dat de inkooprijzen van de staalhandelsondernemingen, die verreweg de belangrijkste kostenfactor vormen, gezien de uniforme prijspolitiek van de staalproducenten een relatief geringe variatiemarge vertonen. Onder die omstandigheden wordt de concurrentie in het magazijnbedrijf bijna uitsluitend gedragen door de uiteenlopende rabatten, die de handelsondernemingen hun klanten over de catalogusprijs verlenen.

29. Voor de beperking van de prijsconcurrentie tussen de Duitse staalmagazijnhandelaren is voornamelijk de BDS verantwoordelijk. Deze organisatie heeft de genoemde calculatieschema's goedgekeurd en de bij hun aangesloten ondernemingen voor gebruik toegezonden. Hij moet derhalve als auteur en initiator van de onderling afgestemde prijspolitiek van haar leden worden beschouwd. Of de modelcalculaties van individuele handelsondernemingen alleen of onder actieve medewerking van deskundigen van de BDS zijn opgesteld, dan wel door de bevoegde comités van de organisatie zijn uitgewerkt, kan worden daargelaten; van doorslaggevende betekenis is dit vraagstuk in ieder geval niet. Voorts is niet relevant of de calculatie-

modellen uit formele besluitvorming zijn voortgekomen en of zij uitdrukkelijk als „aanbeveling” zijn gekenmerkt. Zoals reeds is uiteengezet (zie hierboven onder punt 15), vallen ook feitelijke gedragingen van een vereniging van ondernemingen, zijn organen, comités of werkgroepen onder het verbod van artikel 65, lid 1, van het Verdrag, wanneer zij ertoe zouden kunnen leiden om op de gemeenschappelijke markt de normale werking van de mededinging te beletten, te beperken of te vervalsen.

iii) *Informatie over het opstellen van nieuwe magazijnprijslijsten en de verspreiding daarvan*

30. De BDS maakt tenslotte bovendien inbreuk op artikel 65, lid 1, doordat hij zijn leden van het opstellen van nieuwe magazijnprijslijsten van individuele handelaren, die door zijn verkoopmaatschappij worden gedrukt, op de hoogte stelt en deze lijsten aan zijn overige leden toezendt (zie hierboven I B iii)).

31. Het gekozen informatiesysteem heeft ten doel de prijsconcurrentie tussen de Duitse staalmagazijnhandelaren te beperken. Voor de kartelrechtelijke beoordeling zijn het doel en het tijdstip van de prijsinformatie van doorslaggevende betekenis. De leden van de organisatie worden de nieuw gecalculerde prijslijsten van grote handelsondernemingen medegedeeld. De kennisgeving vindt plaats zodra de verkoopmaatschappij van de BDS de haar gegeven drukopdracht heeft uitgevoerd. Op die wijze ontvangen de concurrenten van iedere opdrachtgever per omgaande informatie over de voorgenomen prijswijziging, en wel op een tijdstip waarop de nieuwe prijslijsten noch aan de klanten zijn medegedeeld, noch zijn gepubliceerd. De betrokken staalmagazijnhandelaren ontvangen daarmee zekere kennis inzake het toekomstig marktgedrag van hun belangrijkste concurrenten en worden daardoor in staat gesteld hun eigen prijzen dadelijk aan de nieuw vastgestelde prijzen van de leidende handelsondernemingen aan te passen. Voor de ondernemingen die het initiatief nemen tot prijsverhoging biedt de deelneming aan zulk een informatiesysteem — waaraan zij uitdrukking geven door in te stemmen met het doorgeven van hun nieuwe prijslijsten — eveneens voordelen. Zij kunnen er, naar de ervaring leert, op rekenen dat de overige staalhandelaren hun politiek des te eerder zullen volgen, naarmate zij eerder van de voorgenomen prijsverandering op de hoogte komen. Daarmee wordt het risico om klanten te verliezen aanzienlijk verkleind.

32. De toepassing van dit systeem leidt tot een coördinatie van het marktgedrag van meerdere ondernemingen die onverenigbaar is met artikel 65, lid 1. Zij stelt voor de prijsconcurrentie met de haar inherente risico's een praktische samenwerking tussen de Duitse staalmagazijnhandelaren in de plaats, en scheidt daardoor concurrentieomstandigheden die gezien de aard van de aangeboden producten, de betekenis en het aantal van de betrokken ondernemingen en de om-

vang en de specifieke kenmerken van de magazijnhandel niet overeenkomen met de normale concurrentievoorwaarden.

33. De bij de BDS aangesloten ondernemingen die aan de uitwisseling van informatie deelnemen worden genoodzaakt hun prijzen niet langer autonoom, in overeenstemming met ieders individuele belangenpositie, vast te stellen, maar bij de prijsstelling in onderling overleg op te treden. Handelaren die de nieuwe prijslijsten van de brancheleiders ontvangen richten zich gewoonlijk naar hen. De brancheleiders leveren hunnerzijds, doordat zij met de verspreiding van hun prijslijsten akkoord gaan, een actieve bijdrage tot deze aanpassing; zij kunnen bovendien het toekomstig gedrag van de concurrenten reeds bij hun beslissing over de prijswijziging voorspellen en daarmee rekening houden, te meer omdat zij zelf dit gedrag door de tijdige bekendmaking van hun marktstrategie in sterke mate beïnvloeden.

Zulk een systeem maakt inbreuk op de grondgedachte van de concurrentievoorschriften van het Verdrag, volgens welke iedere ondernemer zelfstandig dient te bepalen welke politiek hij op de gemeenschappelijke markt denkt te voeren. Dit zelfstandigheidspostulaat neemt weliswaar het recht van de ondernemingen om zich alert aan te passen aan het geconstateerde of verwachte gedrag van hun concurrenten niet weg. Het staat echter sterk iedere rechtstreekse of indirecte contactname tussen ondernemingen in de weg, die ten doel of ten gevolge heeft het marktgedrag van een huidige of potentiële concurrent te beïnvloeden of zulk een concurrent over het marktgedrag dat men zelf besloten heeft te volgen of overweegt te volgen op de hoogte te brengen⁽¹⁾.

34. Door de onderlinge afstemming van de verkoopprijzen worden de concurrentieverhoudingen in de staalmagazijnhandel op de Duitse markt in aanzienlijke omvang vervalst. De BDS biedt de nieuw gecalculerde magazijnprijslijsten van de grootste handelaren aan al zijn leden aan. Er bestaat veel vraag naar deze prijslijsten; die is voldoende om het afdrucken door de verkoopmaatschappij van de BDS zelfs commercieel lonend te maken. Men mag er derhalve van uitgaan dat een groot deel, zonet de meerderheid, van de BDS-leden vooraf van de toekomstige prijspolitiek van de leidende handelsondernemingen op de hoogte wordt gesteld en zijn eigen prijslijsten daar naar richt. Het hierboven beschreven informatiesysteem heeft derhalve noodzakelijkerwijze tot gevolg dat de aangesloten ondernemingen zich bij de prijsstelling in sterke mate door uniforme maatstaven laten leiden, die in geen enkel verband staan met de uiteenlopende kostenstructuur van de verschillende deelnemers en de telkens gegeven regionale of lokale marktomstandigheden, en dat de prijzen voor leveranties af-handelaarsmagazijn op een kunstmatig peil worden gevormd.

⁽¹⁾ HvJEG, 16. 12. 1975 (Suikerunie e.a. tegen Commissie), gevoegde zaken 40 tot 48, 50, 54 tot 56, 111, 113 en 114/73, Jurispr. 1975, blz. 1663, 1965.

Dit geldt voor alle in magazijntransacties afgezette staalprodukten.

35. Het tegenargument van BDS, dat het de ontvangers van de nieuwe prijslijsten vrij zou staan zich bij de politiek van de grote handelaren aan te sluiten dan wel afstand te nemen, is niet steekhoudend. Voor de toepassing van artikel 65, lid 1, van het Verdrag volstaat, dat de deelnemende ondernemingen in de zin van een uniforme prijsstelling worden beïnvloed. Aan deze voorwaarde is in het onderhavige geval voldaan, want men kan niet serieus betwisten dat door het bekendmaken van het toekomstige prijsgedrag van de belangrijkste ondernemingen beslissende oriënteringsdata voor de prijspolitiek van de overige staalmagazijnhandelaren worden gegeven. Ook een systeem van „richtprijzen” beperkt de normale mededinging, omdat het alle deelnemers de mogelijkheid geeft met voldoende zekerheid te voorspellen welke prijspolitiek hun concurrenten zullen volgen⁽²⁾.

36. Voorts staat aan de toepassing van artikel 65, lid 1, niet in de weg dat de staalmagazijnhandelaren zich in het algemeen niet aan de in hun prijslijsten opgenomen verkoopprijzen houden, maar deze — naar gelang van de aard van de gesloten transactie — combineren met individuele rabatten dan wel zelfs slechts als oriëntatiesteun voor de concrete prijsstelling gebruiken. Verboden zijn ook collectieve praktijken die tot een indirecte vastlegging van prijzen leiden. Aan dit rechtsfeit is reeds voldaan wanneer voor de prijsstelling essentiële factoren op kunstmatige wijze aan elkaar worden aangepast, zodat de werkelijke verkoopprijzen tot stand komen op een ander niveau dan het natuurlijke, door concurrentie bepaalde, niveau. Dit kunstmatig geschapen prijsniveau behoeft niet voor alle deelnemers uniform te zijn. Artikel 65, lid 1, vermeldt niet als voorwaarde dat de prijsconcurrentie wordt uitgeschakeld; voor de toepassing van dit voorschrift volstaat dat er van een beperking of vervalsing van de concurrentie tussen meerdere ondernemingen sprake is.

37. Het verbod van artikel 65, lid 1, omvat niet slechts de onderling samenhangende gedraging van de BDS-leden bij de vaststelling van hun verkoopprijzen, maar ook het gedrag van de organisatie zelf, dat de mogelijkheid voor deze prijsafstemming eerst schept. Bij de toepassing van het informatiesysteem speelt de BDS de beslissende rol. Hij treft zelf alle maatregelen die nodig zijn om de nieuw gecalculerde magazijnprijslijsten van de leidende staalhandelsondernemingen zo snel mogelijk onder de overige organisatieleden te verspreiden. Deze maatregelen omvatten de informatie van de leden over de aanwezigheid van een nieuwe prijslijst, het inwinnen van de goedkeuring voor het doorgeven daarvan, de vermenigvuldiging van de betrokken prijslijsten en de verspreiding van de afgedrukte exemplaren onder de belangstellende handelaren. Alle essentiële impulsen voor een uniforme

⁽²⁾ HvJEG 17. 10. 1972 (Vereniging van cementhandelaren tegen Commissie, 8-72) Jurispr. 1972, blz. 977, 990.

prijspoliteik van de Duitse staalmagazijnhandelaren gaan derhalve van de BDS uit. De activiteiten van de BDS op het gebied van de prijsinformatie gaan daarbij verre de grenzen te buiten van de activiteiten van organisaties welke conform artikel 48, lid 1, derde zin, van het Verdrag toelaatbaar zijn. Zij blijken in werkelijkheid praktijken te zijn die ten doel hebben de mededinging op de gemeenschappelijke markt te beperken of te vervalsen. Dergelijke gedragingen van een ondernemersorganisatie vallen, ook al zijn ze slechts van feitelijke aard, onder het kartelverbod (zie hierboven onder punt 15).

38. In zoverre kan de BDS er ook geen beroep op doen, dat het overdrukken en verspreiden van de nieuwe magazijnprijslijsten plaatsvinden door zijn verkoopmaatschappij en in wezen commerciële activiteiten vormen. De BDS-verkoopmaatschappij is een juridisch zelfstandige ondernemersorganisatie van de organisatie en wordt door de laatstgenoemde gecontroleerd. Concurrentiebeperkende gedragingen van zijn verkoopmaatschappij moeten derhalve volledig aan de BDS worden toegerekend. De verdere omstandigheid dat de verkoopmaatschappij van de BDS de door haar overgedrukte prijslijsten van de grote handelsondernemingen aan de overige organisatieleden verkoopt om winst te maken, is voor de kartelrechtelijke beoordeling eveneens zonder betekenis. Wel staat het ondernemersorganisaties volgens artikel 48, lid 1, derde zin, van het Verdrag vrij, commerciële activiteiten uit te oefenen, maar die moeten binnen het kader van de Verdragsvoorschriften blijven. In het licht van artikel 65 betekent dit dat zij ten aanzien van de mededinging neutraal moeten blijven. De activiteiten van de BDS-verkoopmaatschappij maken op dit gebod inbreuk.

39. Wil een prijsinformatiesysteem in het licht van de concurrentieverhoudingen neutraal blijven en niet tot de conclusie leiden dat het om een onderling samenhangende gedraging zou kunnen gaan, dan moet het tenminste vermijden dat een daaraan deelnemende onderneming de mogelijkheid wordt gegeven het concurrentiegedrag van de overige deelnemers te identificeren. Wanneer een ondernemersorganisatie zijn leden op dit gebied wil informeren dan dient hij zich ertoe te beperken, algemene prijstendenzen op de verschillende produktmarkten gedurende een bepaalde periode te signaleren, zonder dat ergens wordt verwezen naar de bestaande of voorgenomen prijspolitiek van bepaalde ondernemingen.

In zijn huidige vorm, die gebaseerd is op de verspreiding van individuele prijslijsten onder zijn leden, voldoet het informatiesysteem van de BDS niet aan dit vereiste en kan het derhalve de gevolgen in het leven roepen welke artikel 65 van het Verdrag wil voorkomen.

40. De BDS kan te zijner verontschuldiging niet aanvoeren dat het door hem ingevoerde en sinds 1970 toegepaste informatiesysteem de markttransparantie in het magazijnbedrijf verhoogt en daardoor tot de verwe-

zenlijking van de algemene doelstellingen van het Verdrag bijdraagt. De in dit verband gegeven verwijzing naar het beginsel van de prijspubliciteit dat in de gehele door het Verdrag in het leven geroepen rechtsorde verankerd ligt en derhalve een integraal bestanddeel van de normale concurrentievoorwaarden op de staalmarkt is, gaat reeds niet op omdat handelsondernemingen of hun organisaties in geen geval kan worden toegestaan via collectieve maatregelen voor meer markttransparantie in het magazijnbedrijf te zorgen en daarmee de mededinging te beperken of te vervalsen.

Het feit dat de Commissie geen maatregelen op grond van artikel 63, lid 2, van het EGKS-Verdrag heeft genomen om de voorafgaande openbaarmaking van de prijslijsten van de produktieondernemingen, welke in artikel 60, lid 2, is voorgeschreven, tot het stadium van de magazijnhandel uit te breiden, raakt stellig niet het recht van de staalmagazijnhandelaren om onafhankelijk van elkaar prijslijsten op te stellen en te publiceren. De uitoefening van dit recht mag echter niet — op gevaar af artikel 65, lid 1, van het EGKS-Verdrag te schenden — doel, middel of gevolg van een onderling afgestemde gedraging van de magazijnhandelaren bij het opstellen van uniforme magazijnprijslijsten of bij de vaststelling van het niveau van hun werkelijke verkoopprijzen zijn. Evenmin mag het optreden van de BDS op het gebied van de prijsinformatie er, wil het binnen de grenzen van artikel 48 blijven, niet toe leiden dat het zulk een onderling afgestemde gedraging van de organisatieleden ten aanzien van de prijzen bevestigt of zelfs mogelijk maakt. Derhalve moet ten aanzien van de toepasselijkheid van artikel 65, lid 1, een onderscheid worden gemaakt tussen de individuele uitoefening van dit recht door de afzonderlijke staalhandelaren en de toepassing van een gemeenschappelijk prijsinformatiesysteem in het distributiestadum, zoals het door de BDS met medewerking van zijn leden wordt ugeoefend.

41. Het gedrag van de BDS wordt tenslotte niet gerechtvaardigd door de maatregelen, die de Commissie heeft genomen ten einde de thans moeilijke situatie op de staalmarkt van de Gemeenschap te verbeteren. Bij brief van 28 oktober 1977 zijn de staalmagazijnhandelaren uitgenodigd, vrijwillig eigen prijslijsten op de grondslag van de producentenprijslijsten op te stellen en bij de Commissie in te dienen. De zin van deze maatregel is daarin gelegen, dat de handelsondernemingen worden aangespoord zich te houden aan aan de producenten opgelegde minimum- of aanbevolen oriëntatieprijzen. Aan de genoemde brief van de Commissie is geen uitnodiging verbonden tot onderling afgestemd gedrag bij het opstellen van de magazijnprijslijsten of bij de vaststelling van de werkelijke verkoopprijzen Beschikking nr. 3002/77/EGKS van de Commissie van 28 december 1977⁽¹⁾ legt de staalmagazijnhandelaren van de Gemeenschap de verplichting op om bij de verkoop van betonstaal, staafstaal en

⁽¹⁾ PB nr. L 352 van 31. 12. 1977, blz. 8, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking nr. 3071/78/EGKS (PB nr. L 366 van 28. 12. 1978, blz. 20).

warmgewalst breedband prijzen toe te passen die de lijstprijzen van de producenten van de Gemeenschap niet onderbieden. Ook deze beschikking laat de vrijheid van de betrokken handelaren tot zelfstandige vaststelling van hun verkoopprijzen voor leveranties af-handelsmagazijn overigens onverlet.

42. Uit het bovenstaande volgt dat de BDS van 1970 af voortdurend inbreuk heeft gemaakt op het verbod van artikel 65, lid 1. De inbreuk bestond in de jaren 1970 tot 1972 uit het opstellen van uniforme netto-magazijnprijslijsten en de publikatie daarvan aan de aangesloten ondernemingen. Zij bestond gedurende de daaropvolgende jaren uit het feit dat de BDS gedetailleerde, van vaste kostentarieven voorziene calculatieschema's aan al zijn leden verzond en bovendien de nieuw gedrukte, nog niet in werking getreden prijslijsten van de leidende staalmagazijnhandelaren onder de overige organisatieleden verspreide. Doordat men overging van het systeem van uniforme netto-magazijnprijslijsten op het systeem van uniforme calculatieschema's en concrete prijsinformatie werd weliswaar de uiterlijke vorm, maar niet het onderwerp en eerst recht niet het uiteindelijke doel van de door de BDS gevoerde politiek veranderd. Het gedrag van de BDS was er gedurende de gehele periode sinds begin 1970 juist op gericht, de prijsconcurrentie tussen de Duitse staalmagazijnhandelaren te beperken en te vervalsen.

43. Teneinde de betrokkenen en belanghebbenden verder klaarheid te verschaffen omtrent de juridische beoordeling van de in deze procedure behandelde gedragingen, is het gewenst de inbreuken formeel vast te stellen. Voorts moet de betrokken ondernemersorganisatie worden verplicht aan deze inbreuken, voor zover zij nog niet zijn beëindigd, onverwijld een einde te maken. Teneinde de toepassing van deze beschikking te vergemakkelijken is het voorts gewenst, de BDS te gelasten de tekst daarvan aan al zijn leden ter kennis te brengen,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN :

Artikel 1

Hierbij wordt vastgesteld dat de ondernemersorganisatie Bundesverband Deutscher Stahlhandel e.V. bij

voortdurend inbreuk heeft gemaakt op artikel 65, lid 1, van het EGKS-Verdrag :

- a) van 1970 tot 1972, door uniforme netto-magazijnprijslijsten voor walserijprodukten op te stellen en onder zijn ledenondernemingen te verspreiden,
- b) sinds 1973 tot heden, door calculatieschema's waarin aan de individuele berekeningsfactoren concrete waardevermeldingen verbonden zijn uit te werken en aan zijn leden te verzenden, alsmede zijn leden over het opstellen van nieuwe magazijnverkoop-prijslijsten door individuele handelaren op de hoogte te stellen en deze onder de overige leden te verspreiden.

Artikel 2

De betrokken ondernemersorganisatie wordt de verplichting opgelegd overwijd aan dé in artikel 1, sub b), vastgestelde inbreuken een einde te maken.

Artikel 3

De betrokken ondernemersorganisatie wordt de verplichting opgelegd, de volledige tekst van deze beschikking aan al zijn leden ter kennis te brengen.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de ondernemersorganisatie Bundesverband Deutscher Stahlhandel e.V., Graf-Adolf-Platz 12, D-4000 Düsseldorf.

Gedaan te Brussel, 8 februari 1980.

Voor de Commissie

Raymond VOUEL

Lid van de Commissie

RECTIFICATIES

Rectificatie van Verordening (EEG) nr. 1162/79 van de Raad van 12 juni 1979 houdende tijdelijke schorsing van de autonome rechten van het gemeenschappelijk douanetarief op een aantal industriële produkten

(Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. L 147 van 15 juni 1979)

Tabel II, bladzijde 6 en bladzijde 16

In plaats van :

„ex 28.48 B III	Dialuminiumhexamagnesiumcarbonaatdekahydroxyde-tetrahydraat	0°
respectievelijk		
„ex 39.02 C XIV a)	Poly(1-ethylethyleen) in één van de vormen bedoeld bij Aantekening 3 b) of Hoofdstuk 39	0°
<i>te lezen :</i>		
„ex 28.48 B III	Dialuminiumhexamagnesiumcarbonaathexadekahydroxydetetrahydraat	0°
respectievelijk		
„ex 39.02 C XIV a)	Poly(1-ethylethyleen) (Polybuteen-1) in één van de vormen bedoeld bij Aantekening 3 b) op Hoofdstuk 39	0°.

Rectificatie van Verordening (EEG) nr. 2797/79 van de Raad van 10 december 1979 tot vaststelling van indicatieve maxima en instelling van een communautair toezicht op de invoer van bepaalde produkten uit Finland (1980)

(Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. L 330 van 27 december 1979)

Bijlage I, bladzijde 8

De aanduidingen inzake post 48.07 dienen als volgt te worden gelezen :

	48.07	Papier en karton, gestreken, voorzien van een deklaag, geïmpregneerd of aan het oppervlak gekleurd (gemarmerd, geïndiënneerd en dergelijk) of bedrukt (ander dan papier en karton bedoeld bij een der posten van Hoofdstuk 49), op rollen of in bladen :		
		D. ander :		
I SF 11		— gestreken druk- of schrijfpapier	48.07-57, 58, 59	52 964
		C. van gebleekt papierstof, gestreken met of voorzien van een deklaag van kaoline dan wel voorzien van een deklaag van of geïmpregneerd met kunstmatige plastische stoffen, wegende 160 g of meer per m ²	48.07-41, 45	} 210 252
I SF 12		D. ander :		
		— ander, met uitzondering van gestreken druk- of schrijfpapier	48.07-55, 56, 64, 67, 71, 73, 75, 77, 85, 91, 97, 99	

Rectificatie van Verordening (EEG) nr. 2799/79 van de Raad van 10 december 1979 tot vaststelling van indicatieve maxima en instelling van een communautair toezicht op de invoer van bepaalde produkten uit Zweden (1980)

(Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. L 330 van 27 december 1979)

Bijlage I, bladzijde 17

De aanduidingen inzake post 48.07 dienen als volgt te worden gelezen :

	48.07	Papier en karton, gestreken, voorzien van een deklaag, geïmpregneerd of aan het oppervlak gekleurd (gemarmerd, geïndiënneerd en dergelijk) of bedrukt (ander dan papier en karton bedoeld bij een der posten van Hoofdstuk 49), op rollen of in bladen :		
		D. ander :		
I S 10		— gestreken druk- of schrijfpapier	48.07-57, 58, 59	47 302
		C. van gebleekt papierstof, gestreken met of voorzien van een deklaag van kaoline dan wel voorzien van een deklaag van of geïmpregneerd met kunstmatige plastische stoffen wegende 160 g of meer per m ²	48.07-41, 45	} 129 156
I S 11		D. ander :		
		— ander, met uitzondering van gestreken druk- of schrijfpapier	48.07-55, 56, 64, 67, 71, 73, 75, 77, 85, 91, 97, 99	

Rectificatie van Verordening (EEG) nr. 2999/79 van de Raad van 20 december 1979 tot wijziging van de douanerechten voor een aantal landbouwprodukten en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 950/68 betreffende het gemeenschappelijk douanetarief en van Verordening (EEG) nr. 516/77 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector van op basis van groenten en fruit verwerkte produkten

(Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. L 341 van 31 december 1979)

Bijlage II, bladzijde 17, onderverdeling 20.06 B I

De volgende tekst dient te worden ingevoegd :

„c) Druiven :

1. met een suikergehalte van meer dan 13 gewichtspercenten ...	9	13”.
--	---	------

